Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 285
Vineri 18 Ianuarie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Se apropie ALEGERILE

3 FEBRUARIE

Alegătorii verifică listele electorale

In aceste zile și alegătorii din sate verifică cu grijă listele electorale. Iată în fotografie un grup de țărani muncitori din comuna Săgeata, raionul Buzău. Ei sînt bucuroși că numele lor nu lipsește de pe lista celor care la 3 februarie se vor prezenta în fața urnelor pentru a-și exprima liber votul.

Tovarășii Miron Constantinescu și Constantin Pîrvulescu în mijlocul alegătorilor

In aula Institutului agronomic din Cluj a avut loc, miercuri, o întîlnire între alegătorii din circumscripția electorală nr. 31 Cluj și candidatul propus de ei în alegerile pentru Marea Adunare Națională, tovarășul Miron Constantinescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Invățămîntului.

Au luat parte numeroși muncitori, ingineri și tehnicieni, cadre didactice și științifice de la I.C.A.R. și de la Institutul agronomic precum și un mare număr de cetățeni din cartierul Mănăștur.

La uzinele constructoare de mașini și unelte agricole din Craiova a avut loc ieri o întîlnire între alegătorii din circumscripția 15 Craiova și candidatul lor în alegerile pentru Marea Adunare Națională, tovarășul Constantin Pîrvulescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

Au participat cîteva sute de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari.

Angajamente îndeplinite

Printre angajamentele luate de membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăieni, raionul Fetești, în cinstea alegerilor din 3 februarie, a fost și acela de a lămuri cît mai mulți țărani muncitori cu gospodărie individuală, de a se înscrie în gospodăria colectivă.

Munca lor a dat roade. In decurs de o săptămînă, adunarea generală a gospodăriei a aprobat 20 de cereri noi.

CONSTANTIN FRINCU
corespondent

Candidatul AUR BAICU s-a întîlnit cu alegătorii

Comuna Cuza Vodă, ca de altfel întregul raion Călărași, se află în plin centru al Bărăganului. Cîndva, cu ani în urmă, aici viața își desfășura firul monoton. In zilele de iarnă, oamenii stăteau în case și trebăluiau cîte ceva, fără să vorbească între ei ore în șir. Cînd ieșeau duminica sau în zilele de sărbătoare pe la porți sau răscruci de drumuri, păreau abătuți, triști. Uneori, își înecau amarul cu rachiul și vinul îndoit cu apă ce se găseau din belșug la circiumile din centrul satului. Dar aceasta se întîmpla cîndva, cu ani în urmă... Astăzi, la Cuza Vodă, alta e viața. O viață nouă, în care sărăcia a fost izgonită de bunăstare, în care obida a făcut loc mulțumirii.

Acum, duminica îi vezi pe gospodarii din comuna Cuza Vodă îmbrăcați cu haine curate, îndreptîndu-se spre căminul cultural, unde ascultă conferințe, văd filme, programe artistice sau pun la cale treburile comunei. La o astfel de întîlnire, unde se pun treburile obștești la cale, am participat și eu zilele trecute.

Sala căminului cultural se umpluse pînă la refuz. Se adunaseră sute de cetățeni din satele Ceacu, Călărașii Vechi și Cuza Vodă. Scopul: se întîlnea candidatul circumscripției electorale nr. 11 pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională cu alegătorii săi. Se întîlnea e un fel de a spune, pentru că, candidatul Aur Baicu este un colectivist de a cărui hărnicie s-a dus vestea mult peste hotarele raionului.

Firul discuțiilor a început să se lege chiar din primele clipe. S-a vorbit despre marile realizări obținute în anii puterii populare în întreaga țară și în comuna Cuza Vodă. S-a vorbit și despre unele greutăți și lipsuri care au existat și care mai există. Alegătorii au arătat că vor trebui sprijiniți ca să fie electrificat și satul Călărașii Vechi sau să fie pietruită șoseaua principală a comunei Cuza Vodă. Colectiviștii Gheorghe Nițu, Nicolae Simion, Nicolae Belciu și alții s-au angajat să contribuie prin muncă voluntară la construirea rețelei electrice în satul Călărașii Vechi și la repararea șoselei.

Candidatul Aur Baicu și alegătorii circumscripției nr. 11 din raionul Călărași au discutat apoi mult pe marginea documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956. Luînd cuvîntul, mulți participanți au vorbit despre însemnătatea acestor documente și s-au angajat să lupte pentru traducerea în viață a mărețelor hotărîri luate de partid.

In cadrul acestei întîlniri a fost discutată mult problema lărgirii și întăririi sectorului socialist al agriculturii. Aur Baicu a vorbit despre faptul că cele trei gospodării agricole colective din comuna Cuza Vodă vor trebui să-și dezvolte și pe mai departe ramurile anexe aducătoare de venituri, să lupte pentru întărirea lor.

Mă uitam la candidatul Aur Baicu și la cei peste 200 de alegători, care umpluseră sala căminului cultural din comuna Cuza Vodă, cum discutau, cum frămîntau problemele legate de viața satului. Citeam pe fețele vesele ale acestor oameni hotărîrea de a munci pentru mai bine... Candidatul Aur Baicu s-a angajat în fața alegătorilor că va sprijini alegătorii să înfăptuiască cele ce și-au propus să facă. Și Aur Baicu, cînd își ia un angajament, știe să-l respecte.

M. MARDARE

Se vor fabrica noi tipuri de mașini agricole

Luni dimineața au început în Capitală lucrările celei de a 4-a sesiuni științifice de referate și comunicări a Institutului de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii. La sesiune participă pe lîngă cercetătorii institutului și un mare număr de mecanizatori din S.M.T.-uri și G.A.S.-uri, ingineri mecanici și tehnicieni, constructori de mașini, țărani colectiviști și întovărășiți, cadre didactice din învățămîntul agricol mediu și superior, precum și cercetători din alte institute ale țării. La sesiune participă de asemenea o delegație de cercetători bulgari condusă de L. Konstantinov, profesor la școala superioară de agricultură din Sofia.

In cadrul lucrărilor sesiunii, care continuă pînă la 23 ianuarie, vor fi prezentate peste 60 de referate și comunicări științifice asupra celor mai importante realizări obținute de I.C.M.E.A. Cercetătorii vor discuta despre rezultatele obținute anul trecut prin experimentarea celor 88 tipuri de mașini de fabricație romînească și străină dintre care 32 pentru prelucrarea solului, 24 pentru mecanizarea recoltatului, 20 pentru zootehnie și 12 pentru energetică. Pe baza experimentărilor făcute, în acest an vor intra în fabricație 20 de noi mașini agricole printre care semănătoarea de porumb, mașina de împrăștiat îngrășăminte, combina de recoltat porumb, cositoarea suspendată.

Au mai luat ființă încă 105 noi gospodării de stat

Pînă nu de mult, gospodăriile agricole de stat, ca o consecință a comasării diferitelor trupuri dețineau suprafețe de terenuri care făceau ca activitatea acestora să nu poată fi condusă operativ, iar eficiența economică a unităților să nu fie pe măsura posibilităților. Acest lucru se datora nu atît faptului că unitățile dispuneau de suprafețe prea mari, ci existenței unor trupuri mult distanțate între ele. Puteau fi întîlnite — și aceasta destul de frecvent — în cadrul unor unități socialiste secții teritoriale care se găseau la o depărtare de zeci de km. față de centrul gospodăriei.

In regiunea Constanța, bunăoară, erau gospodării de stat cu 10.000—12.000 hectare teren. De cele mai multe ori în regiunea amintită secțiile și fermele se găseau, cum ar fi cazul gospodăriei de stat Fetești, dispersate pe o rază de 45 km. Un alt exemplu ne poate servi gospodăria de stat Țepeș Vodă la care raza de activitate se mărea la 50 km.

In urma luării în studiu de către conducerea Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat a acestei probleme s-a inițiat în toamna anului trecut, trecerea la o dezarondare a unităților socialiste ce ar putea evita neajunsurile amintite. In prezent, pe suprafața de 21.000 ha. teren agricol deținută de gospodăria de stat Fetești, ființează trei unități independente cu spațiu teritorial bine conturat și cu posibilități reale de a se realiza o conducere operativă. In întreaga regiune Constanța au luat ființă încă 19 unități socialiste, în Timișoara 15 și în regiunea Galați încă 7 gospodării de stat. Potrivit datelor existente la Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat în anul acesta își vor desfășura activitatea 377 unități socialiste, față de 272 gospodării de stat cîte existau la începutul acțiunii de dezarondare.

(Agerpres)

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Sfat la colectiva din Oprișănești

Am sosit la Oprișăneștii într-o după amiază mohorîtă de iarnă. Primii pași m-au îndreptat spre sediul gospodăriei colective „Vasile Roaită", adevăratul centru al acestui sătuleț liniștit. La sediul gospodăriei, toți sătenii se simt ca acasă, căci Oprișăneștii este astăzi un sat complet colectivizat.

In sediu, forfotă mare. Consiliul de conducere împreună cu cei cinci brigadieri, discutau cu aprindere despre chemarea colectiviștilor de la Făcăeni:

Vasile Mihai, președintele gospodăriei, și-a spus primul părerea:

— „Nici noi, colectiviștii de la Oprișănești nu ne putem plînge de recolta pe care am obținut-o anul trecut la porumb. Nu a fost deloc ușor să culegem 2700 kg boabe de pe fiecare din cele 216 ha, cînd timp de trei luni nu a căzut aici nici un strop de ploaie". Președintele a vorbit apoi despre importanța lucrărilor agrotehnice pe care le-au făcut din vreme. Inainte de a intra în colectivă, fiecare gospodar individual făcea cel mult două prașile la porumb. Dar în gospodăria colectivă alta ți-e puterea. S-a lucrat așa cum cere știința. O prașilă „oarbă" și alte trei prașile complete au executat colectiviștii din Oprișănești, ca să păstreze umezeala în sol și să nimicească buruienile.

Brigadierul zootehnic, Dumitru Ene Truțaș, este deobște un om tăcut, care cu greu se hotărăște să se ridice la cuvînt. Acum însă a vorbit și el. A vorbit despre foloasele porumbului, despre cele 108.000 kg furaje însilozate și cele 30.000 kg de boabe de porumb rezervate pentru hrana porcilor. Oare nu și în urma porumbului, gospodăria colectivă din Oprișănești are cel mai puternic sector zootehnic dintre toate gospodăriile colective din raionul Făurei, iar veniturile bănești au putut să crească în 1956 la 630.000 lei?

Președintele, membrii consiliului de conducere, brigadierii, inginerul gospodăriei au discutat un timp despre experiența anului trecut.

— Pentru prima oară, mașinile S.M.T.-ului ne-au făcut din toamnă ogor pentru toate culturile de primăvară — spunea cu mulțumire în glas șeful brigăzii I-a, Ion Mihai. Eu cred că trebuie să executăm la primăvară toate lucrările pe care le prevede agrotehnica culturii porumbului, să grăpăm terenul imediat după topirea zăpezii. Cîteva zile mai tîrziu să facem o cultivație, apoi abia să semănăm porumbul. O dată semănătura boronită, vom putea să ne pregătim pentru prășit.

Ca orice ședință, și aceasta s-a încheiat cu luarea unor hotărîri, care vor fi supuse spre aprobare adunării generale a colectiviștilor. Printre altele, consiliul de conducere va propune adunării să se lărgească suprafața cultivată cu porumb boabe la 248 ha, cu porumb siloz la 10 ha, iar cu porumb fin la 16 ha. 50 la sută din această suprafață va fi semănată cu porumb hibrid. Pentru porumb va fi ales un teren potrivit care va fi lucrat după toate regulile științifice.

— „Sîntem încredințați că nici un colectivist nu va avea ceva împotriva acestor măsuri. Experiența anilor trecuți ne-a dovedit doar și ce foloase mari aduce cultura porumbului și ce important este să lucrezi după cerințele agrotehnicii înaintate. Așa că, tovarășe, cred că poți să ii transmiți angajamentul nostru de a obține în acest an cel puțin 3.500 kg porumb boabe la hectar", — mi-a spus la urmă președintele în numele tuturor celor prezenți.

GH. EICHNER

Să ne numărați și pe noi printre cei ce s-au angajat să obțină recolte bogate de porumb

Mai zilele trecute, tovarășul Radu Cojocaru, un membru al întovărășirii noastre, a venit la mine cu ziarul „Agricultura Nouă", arătîndu-mi apelul colectiviștilor din comuna Făcăeni, raionul Fetești.

Impreună cu tov. Cojocaru, am plecat la secretarul întovărășirii noastre Marin Ciulei și ne-am sfătuit să ne întrunim cu toții pentru a hotărî ce răspuns să dăm apelului colectiviștilor din Făcăeni.

In seara zilei de 11 ianuarie, cei 61 membri ai întovărășirii noastre s-au adunat și au început să discute ce au de făcut. Unii dintre noi susțineau să ne prindem pentru 3.000 kg de porumb boabe la hectar, alții ziceau să răspundem la chemare, dar nu pentru toată suprafața însămînțată cu porumb, ci numai pentru o parte, unde terenul este mai bun.

Pînă în cele din urmă, am stabilit ca în anul 1957 să însămînțăm cu porumb o suprafață cu 21 ha mai mult decît în anul trecut și să obținem o recoltă de cel puțin 3.000 kg de porumb boabe la hectar. Noi credem că acest angajament va putea fi îndeplinit fiindcă avem bune condiții. Astfel, terenul a fost arat adînc, din toamnă. Am pus sub brazdă însemnate cantități de bălegar de grajd bine putrezit. In primăvară, pe întreaga suprafață vom folosi sămînță de porumb hibrid și vom pune cel puțin 10 ha în cuiburi așezate în pătrat. Deosebit de aceasta, vom face patru prașile. De asemenea, ne-am angajat să executăm și polenizarea suplimentară artificială.

Ceea ce ne mai îndreptățește să credem că angajamentul nostru va putea fi tradus în viață este și faptul că în acest an vom face laolaltă toate principalele lucrări, ținînd seama de îndrumările tehnicianului agronom, tov. Gh. Nedelea, de la punctul agricol din comună.

MARIN PAUNA
președinte al întovărășirii agricole din comuna Mogoșești, raionul Potcoava, reg. Pitești

Din experiența noastră în lupta pentru producții mari

In sprijinul oamenilor muncii de pe ogoare, antrenați în întrecerea pentru sporirea producției de porumb, ne-am adresat tov. Alexandru Viragh, inginer șef al gospodăriei agricole de stat Salonta, regiunea Oradea, cerîndu-i să împărtășească cititorilor noștri din experiența acestei unități, ale cărei succese în ce privește cultura porumbului sînt bine cunoscute.

Publicăm aci răspunsul său.

Cunoscînd ce mare importanță are cultura porumbului pentru economia națională, în gospodăria noastră de stat s-a dat întotdeauna o deosebită atenție acestei culturi. Așa, bunăoară, anul trecut, noi am însămînțat porumbul într-un teren ales cu grijă și bine pregătit prin arătură adîncă de toamnă, pe care am grăpat-o primăvara timpuriu, am discuit-o de două ori și apoi am grăpat-o din nou. Pe anumite parcele, pe care știam că pămîntul e mai slab, am dat și îngrășăminte naturale și chimice.

Semănatul l-am făcut în a doua jumătate a lunii aprilie, cînd în regiunea noastră era timpul potrivit pentru această lucrare. Intreaga suprafață de 284 ha destinată culturii porumbului am semănat-o după metoda cuiburilor așezate în pătrat, la distanța de 75 cm între rînduri și între cuiburi. La însămînțat, am folosit sămînță de porumb hibrid, primită din import.

La secția Barmod, pe o suprafață de 16 ha, pe care hotărîsem să cultivăm porumb irigat, am făcut biloane cu rarița, la distanța de 90 cm unul de altul, iar din 50 în 50 de metri am făcut canale secundare pentru irigat. Apoi, pe partea sudică a biloanelor am semănat porumbul în cuiburi așa cum am arătat, punînd cîte 4 boabe la cuib.

Ca lucrări de îngrijire a culturii am executat: răritul, 5 prașile mecanice printre rînduri și 5 manuale pe rînd, precum și copilitul de 3 ori. La cultura de porumb irigat, s-au făcut 4 udări și anume: prima, la apariția florilor bărbătești, a doua, la formarea bobului, a treia și a patra la cîte două săptămîni de la a 2-a udare și respectiv de la a 3-a.

Producția medie obținută a fost de 5.703 kg. de știuleți la hectar și 11.900 kg de știuleți la hectar, de pe suprafața cultivată cu porumb irigat, dovedindu-se încă o dată că atunci cînd lucrările agrotehnice corespunzătoare se execută în funcție de climă și sol, cînd sînt valorificate posibilitățile naturale existente și cînd se folosește cu pricepere utilajul agricol, cît și îngrășămintele naturale și chimice, se pot obține mari sporuri de recoltă.

Anul acesta, noi am hotărît să semănăm cu porumb o suprafață de 689 ha., adică cu 389 ha mai mult decît anul trecut. La toate cele 4 secții ale gospodăriei, terenul destinat acestei culturi a fost ales încă din toamnă, ținîndu-se seama de plantele premergătoare, pentru a se asigura o bună rotație a culturilor.

Muncitorii și tehnicienii din gospodăria noastră au dezbătut încă de la începutul lunii ianuarie, într-o ședință, problema sporirii producției agricole în gospodărie în lumina Rezoluției Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956. Astfel, analizînd posibilitățile ce le avem, am văzut că din terenul de 689 ha. destinat culturii porumbului, se pot iriga mari suprafețe, folosindu-se apa rîului Criș. De aceea, noi am hotărît ca pe 150 ha să cultivăm porumb irigat, în care scop am început de pe acum amenajarea acestui teren.

Pentru a putea executa la timp și în bune condiții agrotehnice atît semănatul, cît și lucrările de pregătire a terenului și îngrijire a culturii, noi am luat măsuri să terminăm cît mai repede reparația utilajului agricol, să ne asigurăm brațele de muncă necesare etc. De asemenea, vom căuta să însămînțăm și anul acesta întreaga suprafață în cuiburi așezate în pătrat și să facem și polenizarea artificială suplimentară. Răritul, copilitul, cît și prașilele mecanice și manuale le vom face ori de cîte ori va fi nevoie. In felul acesta, noi vrem să obținem o producție medie pe gospodărie de 4.500 kg de porumb boabe la hectar.

Ing. șef ALEXANDRU VIRAGH
din G.A.S. Salonta, regiunea Oradea

SĂ SPRIJINIM ÎMBUNĂTĂȚIREA DESFĂȘURĂRII COMERȚULUI LA SATE

LAZAR DAVIDOVICI
membru în Comitetul Executiv Centrocoop

Desființarea sistemului de cote obligatorii la majoritatea produselor agricole și constituirea fondului central al statului prin achiziții și contractări, — măsuri stabilite de Plenara C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956 — pun în fața cooperației de consum sarcini deosebit de importante. In anii regimului de democrație populară, cooperația din țara noastră, datorită sprijinului partidului și guvernului, și-a schimbat radical conținutul, a devenit o largă și importantă organizație de masă, cu o rețea de depozite și magazine răspîndite pe întreg cuprinsul țării, capabile să desfășoare în cele mai bune condițiuni schimbul de mărfuri între oraș și sat.

In mii de sate — unde sub regimul trecut nu existau unități comerciale — au fost construite sau amenajate magazine universale, magazine mixte, bufete bine utilate, și alte unități cu care pe drept cuvînt se mîndresc locuitorii satelor noastre. Pe lîngă fondurile și materialele primite din partea statului, numeroși membri cooperatori au contribuit cu bani, materiale și muncă voluntară la aceste realizări. In această direcție, se pot da ca exemplu membri cooperatori din comuna Oroftiana, raionul Darabani, Hodac și Ibănești din raionul Reghin, Cordun, Părcovaci și Vlădeni Vale, raionul Hîrlău și alții.

Cu contribuția activă a membrilor cooperatori, cooperația de consum a obținut în ultimii ani serioase rezultate, atît prin aprovizionarea satelor cu mărfuri industriale cît și prin valorificarea de produse agricole necesare industriei și populației de la orașe.

Cu toate aceste succese, rezultatele obținute pînă acum nu pot fi socotite mulțumitoare. Cooperația de consum trebuie să-și îmbunătățească foarte mult metodele de muncă și să lichideze lipsurile care mai există în aprovizionarea țărănimii muncitoare cu mărfuri industriale și mai ales în valorificarea produselor agricole.

Trebuie să ne fie limpede tuturora că pentru a stimula valorificarea prin cooperație a unor cantități cît mai sporite de produse agricole de către țăranii muncitori, este necesară îmbunătățirea continuă a aprovizionării satelor cu tot felul de mărfuri industriale. Datorită sprijinului partidului și guvernului și datorită hărniciei muncitorilor de la orașe, s-au creat condiții ca anul acesta prin unitățile cooperatiste, să fie puse la dispoziția țărănimii muncitoare sortimente de mărfuri industriale cu mult mai bogate și mai variate decît în anul trecut. Majoritatea lucrătorilor din cooperație dau o atenție deosebită bunei deserviri a cumpărătorilor depunînd toate eforturile pentru a ridica pe o treaptă mai înaltă comerțul cooperatist de la sate. Din păcate, mai sînt însă cazuri cînd din lipsa de preocupare a unor conduceri de cooperative sătești și din lipsa de control a uniunilor raionale, unele mărfuri de strictă necesitate, cum ar fi: petrolul, sarea, chibriturile etc. lipsesc timp îndelungat din magazinele cooperativelor.

Lichidarea unor astfel de lipsuri pentru care nu poate exista nici o justificare, depinde în cea mai mare măsură de felul în care conducerile cooperativelor vor ști să atragă în activitatea de zi cu zi masele largi de membri cooperatori, vor căuta să se sprijine pe controlul permanent al acestora.

Dacă membrii cooperatori vor participa cu adevărat la activitatea cooperativei din comuna lor, dacă vor controla cum consiliul cooperativei ales de ei își duce munca, magazinele cooperativelor vor fi aprovizionate cu mărfurile curente care se găsesc din abundență în depozitele uniunilor raionale. Se vor găsi totdeauna membri cooperatori conștienți, care să sprijine cooperativa cu mijloacele de transport necesare aducerii acestor mărfuri de la depozitul raionului.

Membrii cooperatori pot și au interesul să contribuie la îmbunătățirea desfășurării comerțului la sate, avînd în același timp dreptul să ceară a fi deserviți în mod civilizat. In cadrul adunărilor generale și la consfătuirile organizate cu consumatorii, ei trebuie să-și spună deschis părerea dacă sînt sau nu sînt mulțumiți de activitatea cooperativei, despre felul cum lucrează gestionarii și ospătarii, să facă propuneri de îmbunătățire a muncii acestora și mai ales să controleze cum au fost traduse în fapt propunerile lor.

De mare importanță este ca țăranii muncitori cooperatori să controleze felul cum sînt gospodărite fondurile bănești ale cooperativelor. Să nu le fie indiferent dacă cooperativa lucrează în cîștig sau pierdere. Ei au datoria să demaște fără cruțare pe cei care înstrăinează bunurile obștești, să combată și să ceară sancționarea aspră a acelora care înșeală la cîntar sau la metru și cer suprapreţuri. Lucrătorii din comerțul cooperatist trebuie să fie oameni cinstiți. Ei au sarcina de onoare de a deservi în mod exemplar oamenii muncii.

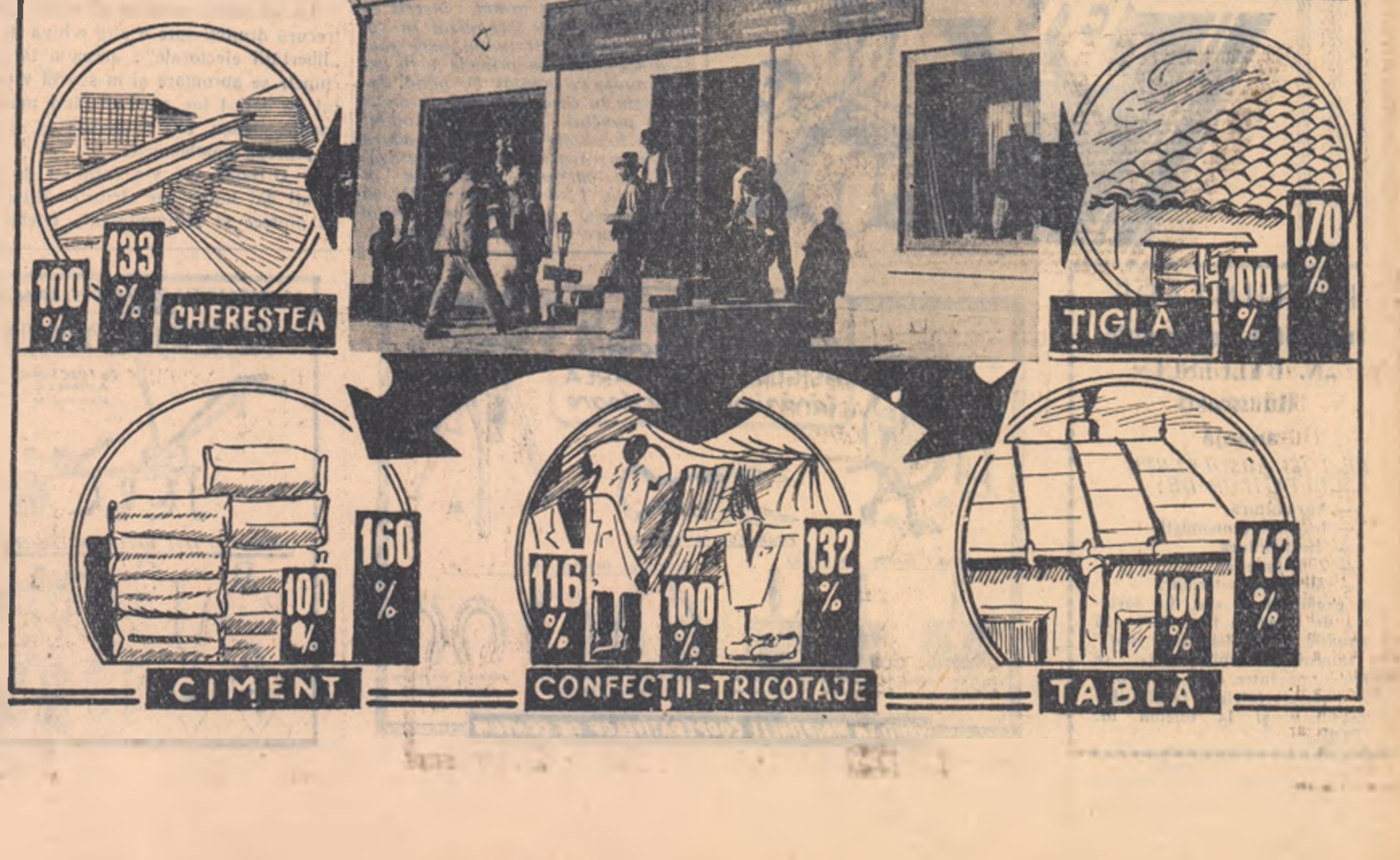
O sarcină importantă în buna desfășurare a cooperativelor de consum revine sfaturilor populare comunale ca organe ale puterii de stat. Pe lîngă controlul permanent pe care îl exercită asupra activității unităților comerciale ale cooperativelor de consum, sfaturile populare comunale trebuie să acorde și sprijinul necesar conducerilor coopera-

(Continuare în pag. a 2-a)

DEZVOLTAREA COOPERAȚIEI DE CONSUM

Volumul de desfacere va crește în 1957 cu:

In acest an cooperativele vor primi mărfuri industriale cu peste 900 milioane mai mult decît cele desfăcute în 1956

În plină bătălie

Bătălia s-a pornit chiar de la începutul începutului. A trebuit să treacă mai întîi vreo șase-șapte zile de cînd prima cerere pentru înființarea în Foltești — comună din raionul Bujoru — a unei cooperative de producție agricolă a poposit în sfatul popular, pe masa președintelui. O adusese însuși semnatarul ei, adică nea Tudose Petrea. I-a întins-o președintelui, a așteptat să-și treacă ochii peste ea și, în sfîrșit l-a întrebat:

— Ei, ce zici, îi dăm drumul?

Pe fața președintelui a apărut un zîmbet.

— Mai domol, nene Tudose — l-a înfiorat-o el. Să facem lucrurile după cuviință, ca să nu ne poticnim pe drum. Eu cred că mîine îmi aduce și Mistreanu cererea. În trei sau patru zile l-am convins pe Ștefan Stănilă. Va să zică — trei. Cu trei putem înființa un comitet de inițiativă. Și pe urmă îi dăm drumul. Nu zic bine?

Lucrurile s-au desfășurat întocmai. Și cam la o săptămînă, comitetul din Foltești își începea activitatea. Asta — mai acum vreo patru săptămîni.

Întîi s-au pus pe studiat statutul. Că zicea Mistreanu:

— Ca să lămurești pe alții, se cuvine mai întîi să fii tu însuți bine luminat.

Au citit capitol cu capitol, paragraf cu paragraf. Ici, colo, cîte unul întreba nedumerit:

— Dar renta asta cum se socotește, frate? Ori rostea cu voce tare, să-l audă toți, o anumită prevedere a statutului:

— Cooperatorul care nu îndeplinește numărul de zile-muncă minim stabilit de adunarea generală, nu primește rentă.

Și-și spunea părerea:

— Asta-i drept. Doar nu sîntem dijmași. Și nimeni nu-i dator să se spetească pe pămîntul tău, iar tu să vii doar toamna, ca boierii de pe timpuri, să-ți primești dobînda și să-ți umpli sacii.

Cînd nu se dumereau asupra unui lucru, se sfătuiau cu secretarul de partid, cu șeful punctului agricol ori cu vreun învățător. Și nu-l lăsau în pace pînă ce nu-și limpezeau în minte punctul pricinaș.

Între timp, și-au împărțit și sarcinile. Bineînțeles, că mai întîi au stabilit cu care oameni ar fi cel mai nimerit să stea de vorbă. Fiecare și-a luat pe seamă cîte patru-cinci rudenii, prieteni sau vecini. După dorință. Fiindcă vecinii, prietenii, rudele ți le cunoști mai bine, știi ce păsuri au, ce gînduri îi frămîntă și spre ce poteci îi poartă inimile. Prin urmare, știi și unde să țintești cu vorba ca să-l faci pe om să-ți calce urma.

Au pornit atacul. Drept dușmani aveau nedumerirea oamenilor, neștiința lor și îndoiala care le sălășluia acestora în inimi. Crunți dușmani. Dar nici cu ei nu se putea glumi. Iar dacă stai să te gîndești ce aliat de preț aveau în cuvîntul fără seamăn al partidului, pricepi ușor de ce s-au arătat din capul locului atît de siguri de victorie.

Cu unii, lucrurile au mers lesne. Țăranii muncitori aveau încredere în cei care-i chemau pe noul drum. Cum auzeau de Tudose Petrea, gospodar cinstit și harnic, de Mistreanu, mijlocaș cu 5 hectare de pămînt și priceput în ale plugăritului, ori de Ștefan Stănilă, bun crescător de oi, cum dădeau încolo șovăiala.

Alții însă se lăsau destul de greu. De pildă, Gherghin Gheorghe. Nu-i ieșea din cap bătrînului ideea cu pămîntul. În zadar îi tot spuneau: „Măi frate, pe pămîntul tău tot tu rămîi stăpîn". Că nu-l puteau urni dintr-ale lui.

— Nae tată — îi spunea el lui Mistreanu. Eu am fete, omule, și vreau să le mărit. Mai bine lasă-mă pe mine pentru mai tîrziu. Măcar s-o văd la rostul ei pe a mai mare, pe Maria. Că-i în vorbă cu Covaliov. Și el mi-a spus că n-o ia de nevastă fără 50 de prăjini de loc.

I-a trebuit lui Nae și răbdare, și pricepere ca să-l convingă pe Gherghin de adevăr. Pînă la urmă însă, tot a izbîndit. În cererea bătrînului au fost trecute toate cele 8 pogoane ale lui. Iar cînd o mărita-o pe Maria, au să-i cheme pe tineri lîngă ei. Or vrea să vină? Bine. Nu? Le vor măsura la sfîrșitul anului agricol cele 50 de prăjini și gata.

Au mai avut și alte cazuri grele. Unora a fost nevoie să le facă zeci de socoteli ca să le deslușească cum se face împărțeala după zile-muncă și după pămînt. Pe alții numai anevoie i-au făcut să înțeleagă cum stau lucrurile în privința modului de folosință a terenului. Jenică A. Cîrlan a pus o condiție: ca tot lui să i se dea în grijă cei doi boi pe care-i are. I s-a explicat că acest lucru va fi cu putință. În sfîrșit, o sumedenie de cazuri încîlcite, care le-au dat mult de lucru.

★

La numai o lună de la începutul ei, munca comitetului de inițiativă din Foltești înscrie un bilanț promițător: 24 de familii, 68 hectare de teren, 2 cai, 3 boi, o vacă, 3 căruțe, pluguri, grape, prășitori. Și mai înscrie pe răboj un lucru: o experiență care va sluji în ducerea la bun sfîrșit a acțiunii întreprinse. Fiindcă viitorii cooperatori țin mult să-și inaugureze cooperativa înainte de alegerile de la 3 februarie. Așa mi-au spus. Și mi-au mai spus că sînt mai mult ca siguri de izbîndă. Eu le-am urat succes. Iar ei, la despărțire au ținut să mai adauge:

— Să scrii că noi aici sîntem în plină bătălie. Înțelegi, tovarășe? Așa să scrii.

Așa am scris.

NICOLAE COMANICI

Incheiem contracte cu cooperativa

Am vrea mai întîi să arătăm un fapt deosebit și anume că numai în ultimii doi ani, peste 40 de familii din comuna noastră, Baba Ana, raionul Mizil, și-au construit case noi, care de care mai frumoase. În afară de aceasta, am mai vrea să arătăm că n-ai să găsești în comuna noastră curte în care să nu se fi construit unul din acareturile necesare oricărei gospodării sătești.

Firește că asemenea construcții se ridicau și în anii regimului burghezo-moșieresc. Numai că atunci își ridicau acareturi mai mult bogătașii satelor care speculau toată agoniseala noastră.

Speculanții de la orașe și sate se umpleau burduf de bani, iar noi rămîneam să tragem mai departe „targa pe uscat". Căci atunci cînd noi, țăranii muncitori, aveam de vîndut ceva, negustorii ne luau muncușoara pe te miri ce, și cînd cumpăram mărfuri de la ei, ne luau șapte piei de pe spinare.

Asta s-a întîmplat pe vremea cînd fabricile și celelalte întreprinderi se găseau în mîna capitaliștilor și cînd mărfurile erau speculate de negustori. Acum, însă, cînd toate bunurile aparțin întregului popor muncitor, lucrurile s-au schimbat din temelie. Uite, să vorbim numai în cazul acesta al cumpărării mărfurilor, de care noi, țăranii, avem nevoie. Mai sîntem oare astăzi la cheremul speculanților? De bună seamă că nu. Statul ne pune la dispoziție mărfuri de tot felul și la prețuri convenabile, prin cooperative, iar noi vindem statului produsele agricole, tot la prețuri potrivite. Așa am făcut pînă acum și așa vom face și de aci înainte, pe baza sistemului de contractări și achiziții.

Dacă ne întoarcem la ce am spus la începutul acestor rînduri și anume că peste 40 de gospodari din comuna Baba Ana și-au construit case noi, trebuie să arătam că toate materialele de construcție, ca: cherestea, țiglă, tablă galvanizată, ciment, cuie și altele, le-am procurat prin cooperativă, în schimbul produselor agricole valorificate, pe baza contractelor pe care le-am avut încheiate. Am valorificat la prețuri omenești și am cumpărat tot la prețuri omenești. Asta a fost un mare avantaj. De pildă, eu, Niță Vișoiu, am contractat anul trecut cu cooperativa 57 kg de lînă de oaie țigaie. Am predat la timp lîna și mi-am cumpărat prin cooperativă 300 kg. de tablă galvanizată, cu care mi-am învelit casa. Pe lîngă aceasta, mi-am mai cumpărat și material lemnos pentru ridicarea unui grajd. De asemenea, eu, Ștefan Neagu, am valorificat la cooperativă pe bază de contract cantitatea de 100 kg de lînă. Cu banii primiți, am cumpărat 300 kg de tablă galvanizată și 2 metri cubi de cherestea pentru construcția unei case și a unui grajd.

La fel ca noi au făcut și Vasile Filip, Dumitru Stelică și mulți alți gospodari din comuna Baba Ana.

Noi sîntem încredințați că sistemul contractărilor și achizițiilor prin cooperativă este un lucru avantajos, mai ales acum, cînd Plenara C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 a hotărît dezvoltarea sistemului de contractări și achiziții în vederea formării fondului central al statului. Contractările și achizițiile ne ajută tot mai mult în valorificarea produselor agricole și în aprovizionarea cu mărfuri industriale prin cooperativă. De aceea, citind raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și Rezoluția Plenarei din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R., noi și încă 49 de gospodari din Baba Ana am încheiat zilele trecute contracte cu cooperativa pentru valorificarea a peste 2000 kg de lînă țigaie. Deosebit de aceasta, împreună cu mulți producători agricoli din comună, ne-am hotărît să valorificăm prin cooperativă prisosul de produse agricole, contribuind astfel la lărgirea schimbului între oraș și sat.

NIȚA VIȘOIU
colectivist

ȘTEFAN NEAGU
țăran muncitor întovărășit
comuna Baba Ana, raionul Mizil

Noi construcții în SATELE PATRIEI

In anii regimului democrat-popular în satele țării noastre au fost ridicate, prin autoimpunere, numeroase construcții noi de folos obștesc. Asemenea construcții s-au făcut și în comuna Ișalnița, regiunea Craiova.

Iată în fotografiile pe care le prezentăm, clădirea sfatului popular (1) și a dispensarului comunal (2).

REALIZĂRI dintr-o comună

UN DIG LUNG DE 1.500 M. Semănăturile, pășunile și chiar gospodăriile țăranilor muncitori din Puchenii Mari, sat aparținînd comunei Pucheni, raionul Ploești, erau mereu amenințate de apele Leaotului care, în timpul ploilor, și mai ales primăvara la topirea zăpezilor creștea și se revărsa, producînd mari pagube. Pentru evitarea acestor neajunsuri, comitetul executiv al sfatului popular comunal, în frunte cu tov. președinte Nicolae Tăsică, a hotărît să construiască un dig din fonduri extrabugetare. Cu sprijinul sătenilor care au participat în mare măsură la munca voluntară, digul lung de 1.500 metri a fost terminat acum două săptămîni.

TREI FÎNTÎNI PE ȚARINĂ În campaniile agricole țăranii muncitori din acest sat erau nevoiți să care pe cîmp apă de băut și apă pentru adăpat vitele de la distanțe foarte mari, de 5—7 km. Prin grija sfatului popular în ultimii doi ani s-au construit pe țarina agricolă a comunei trei fîntîni, spre marea mulțumire a sătenilor, care nu mai sînt siliți să care apă din comună la asemenea distanțe sau să rabde de sete pe arșița de vară.

O ȘCOALĂ ÎN SAT Ani de-a rîndul copiii țăranilor muncitori din satul Moara, aparținînd comunei Pucheni, au învățat carte într-un local necorespunzător. Crearea unei noi școli, în care elevii să poată învăța în condiții bune, a fost pusă în discuție în anul 1955 și, prin autoimpunere, în cursul anului trecut s-a terminat în sat construcția noii școli elementare de patru ani.

MIHAIL RĂDULESCU
corespondent

INSEMNARI

PUNCTUL DE REPER

Vreun drumeț se oprea dezorientat în mijlocul drumului.

— Măi nepoate, unde stă... cutare?

Dacă venea dinspre Craiova, îi explicam cam așa:

— Mergi mata pînă la o casă cu bolte (îi arătam spre stînga). A treia mai încolo...

Dacă drumețul venea dinspre Breasta, explicația era aproximativ aceeași, cu deosebirea că foloseam mîna dreaptă spre a-l face să priceapă.

Rar era dat ca reper alt punct decît casa mare „ca o gară", cu bolte zugrăvite în cărămiziu, a lui nea Mărin Terpeș. Această casă strălucia în mijlocul satului înconjurată de un gard înalt din ulucă.

De o parte și de alta, ca și pe partea de vizavi, se rînduiau casele mai mărișoare sau mai mici, ale celorlalți săteni...

De amănuntul acesta, aproape uitat, mi-am adus aminte acum cîteva zile, cînd treburile m-au dus prin satul meu.

În Cernelele de Sus, locuiesc 83 de familii adăpostite în 72 de case. Rețineți aceste cifre: 83 de familii, 72 de case. Avem nevoie de ele, ca să putem socoti mai departe.

S-o luăm de la capătul uliței mergînd spre dreapta:

Nea Fănică al Mandii — casă nouă, Mărin al lui Tuiu — casă nouă și așa mai departe. Pînă la capătul dinspre Breasta al satului, am numărat 19 case noi și 17 vechi.

Să ne întoarcem pe partea cealaltă: nea Ilie Toma — casă nouă, Ioniță Șuțu — casă nouă și așa mai departe. Pînă la capătul ăstălalt al satului, am numărat 21 de case noi și 15 case vechi.

— Bine, bine, case noi, dar cît de mari? — se poate pune întrebarea.

Casele noi sînt atît de mari, încît casa lui nea Mărin Terpeș, folosită pe vremuri ca punct de reper, nu mai poate avea o asemenea valoare.

În tot satul, sînt acum 40 de case noi... Parcă numărasem 39. Am socotit-o și pe a lui nea Niță Năstase? Aia e făcută în '52. N-am socotit-o... Cum de m-am încurcat... Să mai număr o dată. Renunț.

În ușa cooperativei, Tache Guran se ceartă cu președintele cooperativei:

— Bine, măi Gheorghe, cît să umblu după 500 de țigle?

— Frate-meu, ieri am avut 5000 de bucăți. S-au dus. Vino și tu pe fola viitoare, dar mai de dimineață.

Guran a plecat spre casă, bombănind:

— Uf, că mulți mușterii mai sînt...

TEOHARI OPREA

Să sprijinim îmbunătățirea desfășurării comerțului la sate

(Urmare din pag. 1)

tivelor, pentru a putea face față cu cinste misiunii importante care le revine în organizarea schimbului de mărfuri între oraș și sat.

Îmbunătățirea activității comerțului cooperatist la sate va stimula într-o și mai mare măsură pe membrii cooperatori să valorifice produsele agricole prin cooperativele de consum, răspunzînd astfel sprijinului frățesc acordat de clasa muncitoare.

Membrii cooperatori, lucrătorii din cooperație ca și toți activiștii pe tărîm obștesc de la sate, să nu uite însă că a răspunde prin fapte sarcinilor trasate de Plenara din decembrie a C.C. al P.M.R. și a nu precupeți nici un efort pentru desfășurarea în condiții bune a schimbului de mărfuri între oraș și sat, — pe baze comerciale, — înseamnă a contribui la întărirea și mai mult a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la întărirea și înflorirea Republicii noastre Populare.

Am învățat cum să-i smulg pămîntului rod mai bogat

Sînt mai bine de treizeci de ani de cînd stau aplecat pe coarnele plugului și fac agricultură. În răstimp, eram încredințat că am deprins bine meșteșugul plugăritului. Cel puțin așa am crezut pînă mai acum cîțiva ani, cînd s-au întemeiat prin împrejurimi primele gospodării colective și întovărășiri agricole. Atunci am văzut că pămîntul poate fi lucrat și altfel decît învățasem eu de la tata, că agricultura are „taine" pe care eu încă nu le cunosc. Ba mai mult, mi-am dat seama că, lucrat în acest chip nou, pămîntul dă rod mai bogat. Convingîndu-mă de acest lucru și sfătuit de inginerul agronom Dumitru Ivan, șeful punctului agricol, n-am mai stat mult în cumpănă și am început să-mi lucrez și eu ogorul în chip nou. Și azi l-am întrebat pe inginer una, mîine alta, pînă ce am izbutit să mă dezbar de unele deprinderi vechi.

Mai ușor mi-a fost însă să înțeleg și să lucrez după regulile agrotehnice noi, abia după ce m-am înscris și am urmat regulat cercul agrotehnic din comună. Abia aici m-am dumerit eu de ce e mai bine să ari terenul adînc și de cu toamnă, să semeni porumbul cînd pămîntul s-a încălzit oleacă și nu tocmai cînd înflorește porumbarul sau salcîmul, așa cum era obiceiul pe la noi, și cîte altele.

Tov. lector ne vorbea pe înțelesul nostru, ne explica pe îndelete și cu răbdare de ce e mai bine să facem o lucrare sau alta și ne dădea multe exemple din gospodăria colectivă aflată în comuna vecină Gorneni, despre care știam toți, ce recolte dobîndise.

Anul trecut, am aplicat pentru prima dată pe ogorul meu cele învățate la cursul agrotehnic. După cum se știe, vremea a fost secetoasă și producțiile de cereale au fost mici. Totuși, față de alde Vasile Dumitru, Costică Șerban, Gh. Bratu și alții care și-au lucrat pămîntul tot după deprinderile bătrînești, eu am cules cu 10 duble mai mult grîu și cu 20 de duble mai mult porumb la pogon. Și aceasta nu a fost numai o întîmplare. Toți cursanții, printre care Niculae Enache, Mitică Ciocan, Mihalache Măciucă și alții, ca și cei care au lucrat după îndrumările agronomilor, au strîns rod destul de bogat.

Și în ăst an m-am înscris la cursul agrotehnic organizat în comuna noastră. Și nu-mi pare rău, deoarece chiar din primele lecții am avut multe de învățat. De pildă, după lecția în care inginerul agronom de la punctul agricol ne-a vorbit despre foloasele pe care le aduce gunoiul de grajd aplicat ca îngrășămînt, toți cursanții ne-am dus în ograda lui Lisandru Barbu. Aci, la fața locului, inginerul ne-a arătat cum se face o platformă de gunoi. Platforma am lucrat-o chiar noi, îndrumați de inginer. A doua zi și a treia, am trecut și pe la alți cursanți unde, tot așa, de față cu agronomul, am săpat alte platforme. Astfel m-am ales și eu în curte cu o platformă, în care strîng gunoiul de grajd pentru a-l pregăti în vederea folosirii lui ca îngrășămînt. Altă dată, după ce doctorul veterinar Ștefan Constantinescu ne-a vorbit despre felul cum trebuie îngrijite și hrănite animalele, am plecat prin comună să vedem grajdurile pe care le au sătenii.

Lectorii noștri discută de multe ori cu noi și despre alte probleme. Ei ne răspund la întrebări, ne explică unele nelămuriri. Mi-amintesc că la una din lecții, la care ni se vorbise despre aplicarea metodei cuiburilor așezate în pătrat la porumb, eu l-am întrebat pe lector cum se face că de multe ori în lan din loc în loc se găsesc strujeni fără rod, așa-ziși fătălăi. Lectorul mi-a explicat cu multă răbdare ce înseamnă polenizare, cum se face ea în mod natural și de ce e nevoie ca această lucrare s-o execute și omul, să facă adică polenizare artificială suplimentară.

Interesul pe care îl depun lectorii ca să predea lecții cît mai plăcute și folositoare a făcut ca cercul nostru să se bucure de multă dragoste din partea oamenilor. Cu toții sînt dornici să învețe cît mai multe lucruri noi, care să-i ajute să smulgă pămîntului rod cît mai bogat.

STANCU DOROBANȚU
țăran muncitor cu gospodărie individuală, comuna Mihăilești, raionul Domnești

Alegerile de altădată

Liberalii „au cîștigat"

Onor comisia era prezentă. Alegerile puteau începe. În ușa localului de vot, Popa Radu din Brătășanca, delegatul la urnă al liberalilor, privea cu gravitate spre stînga. Mînecile anteriului, neobișnuit de largi, stăteau aproape țepene pe lîngă trupu-i mătăhălos. În direcția în care se uita popa, se afla „echipa" de bătăuși a liberalilor. Priveau plictisiți, ronțăind leneși, ceva. Ce anume? De necrezut dar adevărat: ronțăiau bomboane.

La un semn nevăzut al popii, „bombonarii" trecură drumul spre o altă echipă de păzitori ai „libertății electorale": aceea a țărăniștilor. Echipele se apropiară și în scurtă vreme, zgomotul pe care-l fac oamenii cînd mănîncă boabe coapte, crescu. Era o dovadă că și țărăniștilor le plăceau bomboanele.

— Grijania cui v-a închinat de pungași — ne-ați dat bomboane stricate. Mîinile apăsate pe pîntece și schimonoseala fețelor arătau că mardeiașii țărăniștilor erau scoși din „luptă". Unul cîte unul, în hohotele liberalilor, cei care trebuiau să asigure victoria „cercului" (semnul electoral al țărăniștilor, N.R.) se făcură nevăzuți.

Ionel Grigorescu, prefectul liberal de Prahova, repurtase primul succes.

...Apărură cîțiva alegători. Semn pentru „flăcăii" lui popa Radu să intre în acțiune.

— Vezi tălică lista asta? Vezi aste trei bețe în picioare, zbang.

Caftilă, șeful echipei, aplică o ștampilă imaginară pe pătratul cu trei bețe.

Alegătorul dădu din cap și vru să plece.

— Ho vericule, ce te grăbești? îl prinse Caftilă de dolman. Scoase din buzunar un teanc de bancnote noi de 20 de lei. Rise cu înțeles și pirii scurt teancul.

— Poate uiți, doamne ferește. Ia mai bine bolentinul ăsta și o juma de pol. Îi întinse un buletin pe al cărui pătrățel cu trei bețe verticale era gata aplicată ștampila „votat", împreună cu o jumătate de bancnotă.

— Să nu uiți să-mi aduci pe ăla albu'. Altfel pierzi jumătatea de pol și...

Jumătatea de pol, ca jumătatea de pol, dar acel „și" însoțit de semnul pe înțeles făcut din mînă avea într-adevăr darul miraculos de a convinge. Alegătorul se îndreptă supus spre localul de vot după ce băgă buletinul votat în fundul căciulii.

...Și cînd votarea s-a terminat Popa Radu a ținut să sfințească neapărat localul unde se votase. Nu s-a împotrivit nimeni, nici chiar delegatul țărăniștilor care protestase toată ziua împotriva încălcării „constituțiunii".

— Să slăvim taică pe domnu' din a cărui vrere am terminat cu bine și această zi.

— N-ai prea terminat cu bine, părinte, îl ironiză țărănistul. Popa rise blajin și începu să stropească pereții cu aghiazmă în liniștea smerită a celor de față.

Și cu totul din „întîmplare" busuiocul din mîna popii stropea mai cu osebire pereții din jurul celor două lămpi.

Sticla încinsă a lămpilor n-a suportat însă apa rece fie ea și sfințită. A crăpat.

— Protestez — răcni țărănistul bîjbîind prin întuneric.

Prea tîrziu. Buletinele de vot slobozite din mînecile anteriului lui popa Radu se odihneau în urna „reprezentantă" a voinței alegătorilor.

La Filipeștii de Tîrg „cinstitul", „patrioticul" și „liberalul partid" cîștigase în alegerile din 1934.

M. IORDACHE

— Ei acu' șoptește-i lui neica, cu cine votezi mata?
(Desen de GION)

Agricultura noastră are nevoie de îngrăşăminte multe, bune şi ieftine

Consfătuirea de la Oraşul Stalin în problema îngrăşămintelor

In zilele de 10, 11 şi 12 ianuarie a.c. a avut loc în Oraşul Stalin consfătuirea republicană cu privire la tehnica nouă în fabricarea, controlul şi aplicarea îngrăşămintelor, organizată de Consiliul Central al A.S.I.T. în colaborare cu Ministerul Industriei Chimice, Ministerul Agriculturii şi Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat.

La această consfătuire au participat numeroşi specialişti din cadrul Ministerului Industriei Chimice, din Ministerul Agriculturii şi Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat, de la institutele de cercetări şi proiectări chimice, de la institutele agronomice şi politehnice, lucrători din cadrul unor baze de cercetări ştiinţifice ale Academiei R.P.R., reprezentanţi ai fabricilor de îngrăşăminte chimice, precum şi agronomi de la unele direcţii agricole regionale, secţii agricole raionale şi gospodării agricole de stat. Ei au dezbătut probleme însemnate legate pe deoparte de sporirea producţiei şi crearea de sortimente noi de îngrăşăminte chimice şi pe de alta de îmbunătăţirea calităţii şi folosirii lor.

Consfătuirea a fost deschisă printr-un scurt cuvînt introductiv, rostit de tov. ing. Anton Constantinescu, locţiitor al ministrului Industriei Chimice, după care a urmat referatul „Probleme actuale şi de perspectivă ale folosirii îngrăşămintelor chimice în agricultura R.P.R." ţinut de tov. ing. Alexe Eugen, locţiitor al ministrului agriculturii.

La consfătuire au luat cuvîntul şi numeroşi alţi participanţi care au expus referate legate de fabricarea, controlul şi folosirea îngrăşămintelor. Cu viu interes au fost ascultate referatele: „Bazele tehnico-ştiinţifice ale folosirii raţionale a îngrăşămintelor" (ing. D. Teaci), „Problema îmbunătăţirii calităţii, măririi sortimentelor şi reducerii preţului de cost la îngrăşămintele cu azot" (ing. I. Drimbă), „Influenţa microelementelor asupra creşterii şi dezvoltării porumbului" (ing. S. Benari), „Perspectiva industriei de îngrăşăminte chimice din R.P.R. (ing. Anton Constantinescu) şi altele. Au urmat apoi întrebări şi discuţii pe marginea referatelor expuse.

Referatele prezentate la consfătuire şi discuţiile purtate au arătat că agricultura noastră primeşte acum cantităţi mult mai mari de îngrăşăminte decît în anii din urmă. Numai în anul acesta, se vor produce în plus faţă de anul trecut, 42.000 tone de îngrăşăminte fosfatice şi azotoase. In campania agricolă de primăvară, de pildă, agricultura va primi cu 77 la sută mai multe îngrăşăminte fosfatice şi cu 40 la sută mai multe îngrăşăminte azotoase. Pe baza introducerii tehnicii noi şi prin folosirea mai bună a capacităţii utilajelor existente, va spori simţitor productivitatea muncii, asigurîndu-se astfel ieftinirea îngrăşămintelor.

Trebuie subliniat că prin această consfătuire s-a creiat pentru prima dată legătura între producătorul de îngrăşăminte chimice (M.I.C.) şi consumatori (Ministerul Agriculturii şi Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat) trăgîndu-se cu acest prilej o serie de învăţăminte deosebit de preţioase pentru ridicarea producţiei agricole din ţara noastră. Discuţiile purtate în legătură cu tehnica nouă, fabricarea, controlul şi aplicarea îngrăşămintelor chimice, au scos la iveală o serie de elemente noi cum sînt de pildă, folosirea amoniacului anhidru ca îngrăşămînt, granularea îngrăşămintelor, problema utilizării microelementelor ca îngrăşăminte etc.

In încheierea consfătuirii s-au adoptat o serie de recomandări a căror aplicare este menită să contribuie la dezvoltarea producţiei de îngrăşăminte chimice, îmbunătăţirea calităţii acestora şi ieftinirea costului lor, precum şi la folosirea lor mai raţională în scopul ridicării producţiei agricole.

LA CAPĂTUL PRIMULUI AN

Gospodăria colectivă „1 Mai" din comuna Movila Banului, raionul Mizil, a luat fiinţă în primele luni ale anului trecut. Nu de mult, membrii acestei tinere colective au analizat rezultatele îndeplinirii planului de producţie pe 1956, — primul an de muncă în comun.

Sîrguinţa de care au dat dovadă colectiviştii de aici şi priceperea cu care au pus în practică sfaturile date de agronomi le-au adus succese însemnate: cu toate condiţiile vitrege de climă ei au obţinut în medie la hectar 2.200 kg porumb boabe, 1.960 kg orz, 2.000 kg fasole etc.

Gospodăria a contractat cu organele comerciale de stat şi cooperatiste valorificarea unor importante cantităţi de legume şi zarzavaturi, peşte etc. In urma valorificării acestor produse, veniturile realizate de gospodărie s-au ridicat la suma de 140.000 lei.

Toate acestea au făcut ca gospodăria să poată împărţi colectiviştilor pentru fiecare zi muncă cîte 20,231 kg cereale, furaje, legume şi alte produse precum şi 20 de lei.

La întocmirea planului de producţie pe anul în curs, colectiviştii au hotărît o serie de măsuri menite să ducă la continua sporire a producţiei agricole, la creşterea valorii zilei-muncă. Ei vor dezvolta cu mult sectorul ovin şi crescătoria de peşte, vor începe să cultive — în afară de alte plante tehnice — cînepă de fuior. De asemenea vor înfiinţa o crescătorie de porci şi o stupină şi vor exploata stufului de pe cele 22 hectare de baltă.

Tot astfel, membrii acestei gospodării colective şi-au propus ca prin aplicarea recomandărilor agrotehnicii să dobîndească recolte sporite la hectar la toate culturile: la grîu 2.000 kg, la porumb 3.500 kg boabe, la sfeclă de zahăr 30.000 kg etc.

Realizarea acestor prevederi va face să crească cu mult valoarea zilei-muncă. Colectiviştii au apreciat că în 1957 pentru fiecare zi-muncă va reveni 15 kg. cereale, alte produse precum şi 30 de lei.

Buletin Meteorologic

pentru zilele de 19, 20 şi 21 ianuarie

Vreme închisă şi vîntoasă, cu ninsoare, în toate regiunile ţării şi mai abundentă în jumătatea de sud-est a ţarii, unde la începutul intervalului va fi viscolită. Vînt tare din sectorul nord-estic. Temperatura staţionară în nord estul ţării şi în creştere în rest. Minimele vor oscila între minus 12 grade pînă la plus 2 grade, iar maximele vor fi între minus 4 grade şi plus 4 grade. In sud-vestul ţării polei local la începutul intervalului.

In următoarele trei zile va ninge în toată ţara.

Intocmesc planul anual de producţie

In numeroase gospodării colective din regiunea Constanţa se desfăşoară în aceste zile lucrările de întocmire a planului de producţie pe anul 1957.

Analizînd rezultatele bune dobîndite, greutăţile şi lipsurile care au existat în activitatea depusă pînă acum pentru dezvoltarea economică a acestor unităţi agricole socialiste, colectiviştii stabilesc sarcinile de producţie pe care şi le propun să le îndeplinească în acest an.

La gospodăria colectivă „Olga Bancic" din comuna Palazul Mare, din analiza fiecărei ramuri de producţie s-a constatat că şi în anul trecut veniturile cele mai mari le-au adus tot cultura legumelor şi sectorul zootehnic. In primii 5 ani după înfiinţare, colectiva din Palazul Mare a obţinut pe lîngă o producţie sporită la culturile cerealiere, aproape 2.000 tone legume, 600.000 litri lapte şi peste 150.000 ouă. Valorificate în cea mai mare parte, aceste produse au adus un venit de aproape 5.500.000 lei. Faţă de 1955, în anul trecut s-a realizat la grădina de legume un venit cu aproape 60.000 lei mai mare, iar în sectorul zootehnic cu cca 30.000 lei mai mult.

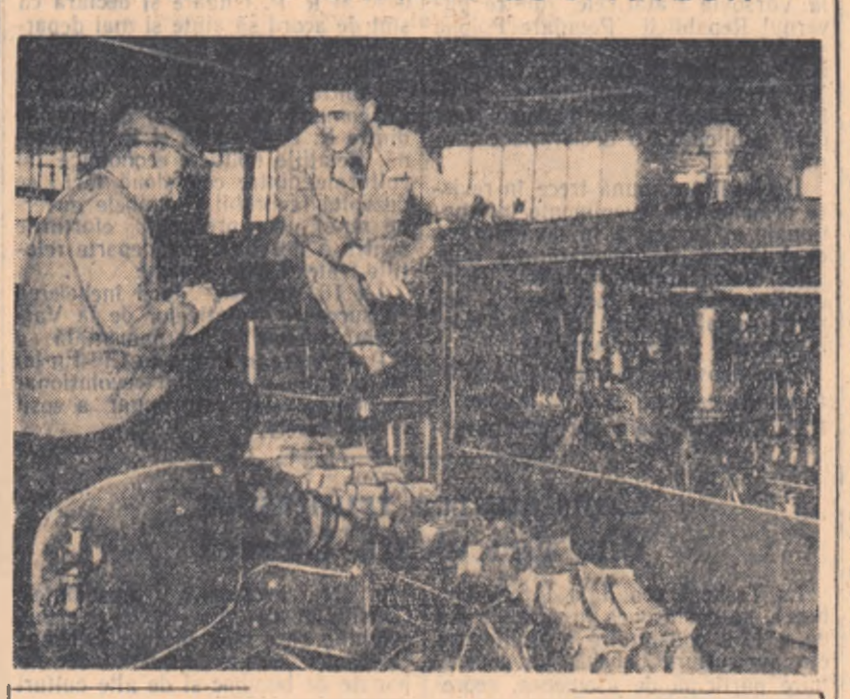
Veniturile realizate prin dezvoltarea acestor ramuri de producţie au determinat pe colectiviştii din Palazul Mare ca pentru acest an să-şi propună printre altele: mărirea numărului de vaci mulgătoare de la 67 la 88, obţinerea unei producţii anuale de peste 3.000 litri lapte de fiecare vacă furajată precum şi mărirea numărului de oi de la 700, cîte are în prezent gospodăria, la 900. De asemenea colectiviştii şi-au mai propus dublarea numărului de găini faţă de 1956, desfiinţarea crescătoriei de raţe care s-a dovedit nerentabilă, irigarea întregii suprafeţe legumicole de 34 hectare şi mărirea producţiei de trufandale.

Condiţiile prielnice — îndeosebi apropierea de oraşe şi centre muncitoreşti — pe care le au gospodăriile colective din comunele Cobadin, Straja, Bărăganu, Cumpăna şi altele, au determinat pe colectiviştii din aceste comune să prevadă în planul de producţie pe 1957 măsuri pentru dezvoltarea legumiculturii, creşterii porcilor, vacilor de lapte, păsărilor şi stupilor de albine.

Gospodăriile colective din comunele Ostrov şi Şipote, raionul Adam Clisi, Cuza Vodă şi Castelu, raionul Medgidia, Sinoie, raionul Istria, care sînt situate la o depărtare mai mare de centrele muncitoreşti, însă au păşuni bune, au dobîndit rezultate îmbucurătoare în dezvoltarea creşterii oilor. Gospodăria colectivă „Zorile Noi" din satul Şipote, bunăoară, a realizat în anul trecut de pe urma creşterii oilor un venit de 140.000 lei. Colectiviştii din comunele arătate mai sus au prevăzut în planurile de producţie măsuri pentru sporirea numărului de oi şi îmbunătăţirea productivităţii lor.

Repararea utilajului agricol — sarcină de prim ordin

PENTRU CALITATEA LUCRĂRILOR

In aceste zile, la Centrul mecanic Cluj, muncitorii zoresc cu toate forţele repararea tractoarelor şi motoarelor trimise de la S.M.T.-urile din regiune. O deosebită atenţie se acordă calităţii lucrărilor efectuate.

Iată-l în clişeu pe inginerul şef Mircea Balint controlînd împreună cu mecanicul controlor Teodor Ciucuş, reparaţia efectuată la un tractor K.D.-35, ce urmează a fi trimis la S.M.T. Sarmaş.

Pentru cîţi ani... piese de schimb?

Dimineaţă senină de ianuarie. In ograda bazei de aprovizionare nr. 6 Iaşi, adastă mai multe camioane sosite de la S.M.T.-urile din regiune. Au venit să încarce diferite piese de schimb şi materiale necesare reparaţiilor.

Dinspre biroul tov. Alexandru Olaru, directorul bazei, răzbat glasuri iritate. Cîţiva delegaţi s-au oprit pe sală şi ascultă „schimbul" de cuvinte.

— Cît cereţi nu vă putem da în nici un caz, se aude glasul tov. Olaru. Gîndiţi-vă numai: dacă luaţi dumneavoastră mai multe pompe de injecţie, chiulase sau alte piese decît aţi anunţat că vă e necesar, înseamnă că pricinuiţi goluri în aprovizionarea celorlalte S.M.T.-uri. Pe de altă parte consumaţi fonduri exagerate fără să fie nevoie şi încărcaţi preţul de cost al reparaţiilor...

— Am calculat noi... răspunse cineva, vădit supărat că directorul bazei de aprovizionare se opune aprobării întregii liste de piese solicitate.

*

N-a fost greu să aflăm pricina discuţiei din biroul tov. Olaru.

— Aproape în fiecare zi, ne-a spus acesta, ni se cer de către diferite unităţi, cantităţi de piese şi materiale peste normativ. Ne-am aprovizionat anul acesta mult mai bine ca în 1956. Dar, nesocotind principiul unei juste aprovizionări care să fie în raport direct cu graficul de reparaţii, unii delegaţi din S.M.T.-uri şi G.A.S.-uri prezintă „note de comandă" de-a dreptul uluitoare. De exemplu, gospodăria de stat Bucium a ridicat acum o săptămînă piese în valoare de 128.000 lei. Cantităţi mari de piese, faţă de numărul tractoarelor pe care le repară în atelierul propriu, au luat şi S.M.T.-urile Gura Idriei, Paşcani, Negreşti, gospodăria de stat Avereşti şi altele...

De la directorul bazei de aprovizionare nr. 6 Iaşi, am mai aflat şi unele amănunte cu adevărat hazlii. De exemplu, delegatul S.M.T.-ului Podul Iloaiei, a ridicat numai burghie şi alezoare, în valoare de 20.000 lei, ca şi 130 de discuri de ambreiaj. Tehnicienii bazei de aprovizionare au calculat că această aprovizionare ar putea satisface nevoile S.M.T.-ului Podul Iloaiei pe nu mai puţin ca... 6 ani de aci înainte.

De aceea, tovarăşii din conducerea acestei baze au dreptate să ceară Serviciului Regional S.M.T. şi Trustului Regional Gostat să ia măsuri ca unităţile agricole de stat să respecte normativul de aprovizionare cu materiale şi piese de schimb solicitînd numai reperele de care au nevoie, evitînd stocajul şi înlesnind astfel ca reparaţia utilajului agricol să fie terminată la timp şi în cele mai bune condiţii tehnice.

ION DRINCU

Condiţiile bune de lucru, cheia succeselor

— „N-avem condiţii bune de lucru", — îl auzi deseori pe mecanicul şef al vreunui S.M.T. rămas în urmă cu repararea utilajului agricol.

Problema asigurării unor bune condiţii de lucru, — adică amenajarea unor ateliere spaţioase, luminoase şi bine încălzite, dotarea lor cu sculele şi maşinile-unelte necesare — poate şi trebuie să fie însă rezolvată în primul rînd prin sîrguinţa conducerii unităţii respective.

Că acest lucru este pe deplin posibil, dacă se munceşte cu vrednicie şi sînt folosite pe larg resursele interne, ne-o dovedesc din plin rezultatele schimbului de experienţă ce a avut loc zilele trecute la S.M.T. Hărman, la care au luat parte mecanicii şefi şi mecanicii controlori din cele 8 S.M.T.-uri din regiunea Stalin.

— Anul trecut, — a spus cu acest prilej tov. Grigorescu Eugen, mecanicul şef al S.M.T.-ului Turnişor-Sibiu, — am ajutat şi eu la terminarea reparaţiilor de iarnă, aci, la S.M.T. Hărman. Mecanizatorii lucrau atunci în condiţii foarte grele: ateliere fără duşumele, friguroase şi întunecoase.

Anul acesta însă, mecanicii şi tractoriştii lucrează în ateliere mari, luminoase, care au fost prevăzute cu încălzire centrală. Motoarele sînt transportate de la un loc de lucru la altul, cu macarale acţionate de poduri rulante. A fost instalat un banc de rodaj cu ajutorul căruia se poate controla puterea motorului reparat şi consumul specific de combustibil. Toate acestea s-au făcut cu multă străduinţă, aşa încît colectivul de muncă al S.M.T.-ului Hărman merită toate laudele.

Folosindu-se resurse interne, mobilizîndu-i pe muncitori ca atunci cînd se află în staţiune să-i ajute chiar pe zidari şi tîmplari, conducerea S.M.T.-ului Hărman a contribuit ca vechile hale de reparaţii să fie transformate complet.

In prezent, reparaţiile se execută după metoda pe ansamble, în numeroase ateliere anexe bine utilate, construite alături de hala de montaj.

Intensificîndu-se întrecerea socialistă între mecanizatori, pînă la 15 ianuarie 1957 ei au reuşit să termine reparaţiile la majoritatea tractoarelor. In prezent, nu mai sînt de executat lucrări decît la 9 K.D.-uri (cu reparaţii generale) şi 2 S.R.T.-uri (cu reparaţii capitale).

Desigur, în momentul de faţă, timpul înaintat nu mai îngăduie lucrări de construcţii în S.M.T.-urile unde nu există încă ateliere corespunzătoare.

In schimb, folosindu-se resurse interne, în toate atelierele mecanice pot fi introduse macarale, cărucioare şi diferite dispozitive menite a uşura executarea lucrărilor, astfel încît să se creeze mecanizatorilor condiţii bune de lucru în vederea terminării reparaţiilor la termenul planificat.

I. ALEXANDRU

Două S. M. T.-uri – două rezultate

Sîntem în a doua jumătate a lunii ianuarie şi în numeroase S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat revizuirea şi reparaţia utilajului necesar muncilor agricole de primăvară se desfăşoară cu intensitate; în unele unităţi, cum ar fi, de pildă, la S.M.T. Turnişor-Sibiu, reparaţiile de iarnă s-au şi terminat.

Printre staţiunile de maşini şi tractoare care au obţinut bune rezultate la reparaţia utilajului agricol se află şi S.M.T. Inoteşti, regiunea Ploeşti.

Pentru ca reparaţiile să fie executate într-un timp cît mai scurt şi la un nivel tehnic superior, munca a fost organizată aci după metoda pe ansamble şi subansamble de piese, în cadrul a 12 posturi. Aceste posturi au fost amplasate cu chibzuinţă, asigurîndu-i-se fiecăruia dintre ele spaţiul şi sculele necesare. La conducerea posturilor-cheie au fost numiţi mecanizatori cu cea mai înaltă calificare profesională. Inainte de a se începe lucrările, tractoarele şi maşinile agricole introduse în reparaţie au fost cu grijă verificate, revizuite, spălate şi demontate.

Pentru reducerea preţului de cost al reparaţiilor se recondiţionează şi se fabrică în atelierul propriu unele piese de schimb. Printre alte repere se recondiţionează supape, bucşe-biele, pompe de injecţie, injectoare, magnetouri; de asemenea, se execută la strung diferite şuruburi, piuliţe, buloane etc. Verificarea calităţii lucrărilor se face la posturile respective, chiar în timpul lucrului, de către mecanicul controlor Eugen Naghel. Rodajul se execută atît la rece, cît şi la cald, conform normelor tehnice, iar recepţia se face cu multă exigenţă.

Măsurile luate de conducerea S.M.T.-ului Inoteşti (director Constantin Ripa) pentru buna organizare şi desfăşurare a reparaţiilor, precum şi munca sîrguincioasă depusă de majoritatea mecanizatorilor, printre care mecanicii de atelier Nicolae Augustin şi Ion Ciretică, fruntaşi la reparaţii, au avut ca urmare grăbirea ritmului de muncă. Lucrînd numai în acord, respectînd disciplina muncii şi folosind pe scară largă resursele locale, mecanizatorii din această unitate au terminat de reparat 27 tractoare, 46 pluguri, 19 semănători, 54 grape diferite, 7 cultivatoare, 8 discuitoare şi alt utilaj necesar muncilor de primăvară.

*

S.M.T. Pogoanele, din aceeaşi regiune, dispune de posibilităţi asemănătoare cu cele ale S.M.T.-ului Inoteşti în ce priveşte repararea utilajului agricol. Staţiunea este dotată cu un atelier mecanic modern, înzestrat printre altele cu banc de rodaj, pod rulant, borştangă, strung şi alte maşini-unelte. Totuşi, la acest S.M.T., lucrările de reparaţii sînt mult rămase în urmă. Pînă la data de 13 ianuarie, aici se reparaseră abia 3 tractoare din totalul de 62.

Care sînt cauzele acestei neîngăduite situaţii?

Netrăgînd învăţăminte din lipsurile anului trecut, cînd de asemenea reparaţiile s-au executat cu mare întîrziere şi la un slab nivel calitativ, conducerea staţiunii (director Ion Trifaş) nu a luat măsurile cuvenite pentru ca posibilităţile existente în staţiune să fie folosite din plin în vederea bunei desfăşurări a reparaţiilor. Mergînd pe linia celei mai slabe rezistenţe, conducerea S.M.T.-ului a trimis spre reparare la centrul Mecanic Buzău un număr de 46 motoare şi tractoare, din existentul de 62, oprind pentru a fi reparate în staţiune doar... 16 tractoare! Era de aşteptat că cel puţin acestea să fie reparate la timp şi bine. Dar din păcate, însă, mecanizatorilor nu le-au fost create condiţii bune de lucru şi de trai. In atelier e frig. De asemenea, seara, după terminarea lucrului, mecanizatorii dorm pe unde apucă, deoarece grupul social, a cărui construcţie a fost începută acum trei ani, nu a fost terminat nici pînă în prezent.

Mai trebuie subliniat că, deşi în staţiune există posibilităţi ca reparaţiile să se execute după metoda pe ansamble şi subansamble, la S.M.T. Pogoanele aceste lucrări sînt organizate după metoda învechită „pe echipe", metodă care dă un randament scăzut şi nu asigură specializarea mecanizatorilor. Dacă din partea conducerii staţiunii ar fi existat mai mult interes şi spirit de răspundere pentru problema reparaţiilor, chiar şi prin această metodă s-ar fi putut obţine rezultate mai bune. Dar în loc sa urmărească zi de zi mersul lucrărilor, să dea îndrumările cuvenite mecanizatorilor şi să ia măsuri operative pentru înlăturarea lipsurilor, directorul staţiunii lipseşte zile întregi din staţiune. Un vechi proverb popular de-al nostru glăsuieşte: „cînd pisica nu-i acasă, şoarecii joacă pe masă". Aşa se întîmplă în prezent şi la S.M.T. Pogoanele. Profitînd de lipsa de îndrumare şi control, unii mecanizatori lipsesc nemotivat de la lucru, cu săptămînile; iar atunci cînd vin în staţiune, umblă de colo-colo, pierzîndu-şi vremea.

Cît se poate de grav este faptul că la S.M.T. Pogoanele au fost recepţionate ca bune maşini reparate de mîntuială. Aşa, de exemplu, multora din cele 30 pluguri date drept „reparate" le lipsesc o parte din arcuri, şuruburi, buloane etc., roţile acestor pluguri nu au fost demontate, butucul lor fiind îmbîcsit cu pămînt, de altfel ca şi cele 7 semănători recepţionate, cu tuburi, arcuri şi tije lipsă şi ale căror discuri au fost astfel montate, încît se blochează de pe acum.

Situaţia existentă la S.M.T. Pogoanele în ce priveşte ritmul şi calitatea reparaţiilor trebuie lichidată fără întîrziere. Dacă nu se iau măsuri pentru grăbirea lucrărilor şi pentru un control exigent al reparaţiilor, parcul de maşini şi tractoare din această staţiune nu va fi pregătit pînă la termenul fixat de Direcţia generală S.M.T., ceea ce implică pentru staţiune primejdia de a nu putea începe la timp, conform contractelor încheiate, muncile agricole de primăvară, în rasa sa de activitate.

I. LESEANU

Din experienţa gospodăriilor agricole colective

Pămîntul trebuie folosit cu chibzuinţă

Este ştiut că pămîntul constituie principala bogăţie a oricărei gospodării agricole, fie colectivă, fie individuală. Pentru a trage însă toate foloasele de pe urma acestei bogăţii naturale, trebuie să o întrebuinţezi cu pricepere şi chibzuinţă. Dacă foloseşti pămîntul în mod chibzuit, adică potrivit posibilităţilor economice şi condiţiilor naturale respective, dacă te îngrijeşti să-i ridici fertilitatea, izbuteşti, fără îndoială, să-i smulgi roade bogate.

Spre deosebire de ţăranul muncitor individual, care, muncind de unul singur pe parcele mici, răzleţe, şi despărţite de haturi, nu poate folosi pămîntul aşa cum scrie la carte, noi, colectiviştii, care muncim laolaltă pe tarlale întinse, fără haturi, cu ajutorul maşinilor şi după un plan dinainte stabilit, avem putinţa să-l folosim cît mai bine.

Iată cum ne-am propus noi — cu prilejul întocmirii proiectului planului anual de producţie — să folosim terenul colectivei noastre în acest an. Mai întîi, trebuie să arăt că avem în proprietatea obştească o suprafaţă agricolă de 296 ha din care 266 ha teren arabil, 3,50 ha vii, iar restul păşune inundabilă. In cea mai mare parte, terenul este neted, iar ca tip de sol predomină solul brun-roşcat de pădure.

Anul acesta, am destinat culturilor cerealiere o suprafaţă de 181 ha, din care 131 ha pentru cereale păioase — grîu şi orz iar 50 ha pentru porumb. Am mai prevăzut, de asemenea, 15 ha pentru floarea-soarelui, 5 ha pentru bumbac, 6 ha pentru legume, precum şi 59 ha pentru culturi furajere. Repartizînd în felul acesta suprafeţele pe culturi, noi am ţinut seama de nevoile obşteşti ale gospodăriei, de cele personale ale colectiviştilor, de condiţiile naturale şi posibilităţile economice reale pe care le avem de a mări necontenit producţia agricolă.

După cum se poate vedea, am prevăzut o suprafaţă mai mare pentru culturile cerealiere, care, în condiţiile de climă şi sol ale locului, sînt foarte rentabile. Pentru culturile care cer un volum mare de muncă am rezervat o suprafaţă mai mică. De ce am procedat astfel? Din mai multe motive. In primul rînd, pentru că avem braţe de lucru puţine. Cu alte cuvinte, nu ne-am întins mai mult decît ne e plapuma. Cineva ar putea întreba: dacă-i aşa, de ce cultivăm totuşi şi floarea soarelui, şi legume, şi bumbac, şi plante furajere şi nu ne mărginim doar la cereale? E uşor de explicat. Pentru că o gospodărie colectivă trebuie să producă, în afară de cereale, şi diferite alte produse agricole necesare atît nevoilor colectiviştilor, cît şi aprovizionării populaţiei de la oraşe şi industriei.

Să ne oprim puţin la bumbac. Noi cultivăm această plantă aducătoare de mari venituri pentru că avem condiţii bune de sol şi climă, precum şi o experienţă îndelungată. Anul trecut, de pildă, am cules în medie la hectar 680 kg. Spre a obţine în acest an o recoltă şi mai mare de bumbac, am ales un teren bătut de soare tot timpul zilei.

După cum am arătat mai sus, noi cultivăm şi legume. Anul trecut, am avut o grădină de 4 ha, iar anul acesta ne-am propus să mărim suprafaţa destinată culturii legumelor cu încă 2 ha. De ce dăm noi atîta atenţie grădinăritului? Desigur pentru că avem condiţii prielnice, atît pentru cultivarea, cît şi pentru valorificarea legumelor. Terenul gospodăriei noastre este străbătut de un pîrîu a cărui apă o folosim la irigarea grădinii; de asemenea, distanţa ce ne desparte de Bucureşti nu-i mai mare de 30 km. Ţinînd seama că avem un autocamion, este de la sine înţeles că ne vine foarte uşor să transportăm şi să valorificăm pe piaţă produsele legumicole.

In gospodăria noastră colectivă, în afară de animalele de muncă — 13 cai şi 8 boi — creştem şi animale de producţie. In planul de producţie am prevăzut ca la sfîrşitul anului să avem cel puţin 200 de oi mame şi 20 de scroafe fătătoare. La repartizarea suprafeţelor pe culturi, suprafaţa ce trebuie cultivată cu ierburi şi alte plante furajere am stabilit-o în funcţie de necesităţile de furaje ale efectivului de animale planificat. Datorită faptului că nu avem fîneţe şi păşuni naturale, am prevăzut să cultivăm plante furajere diferite — borceag, lucernă, ovăz, sfeclă furajeră, mazăre, porumb siloz — care să asigure animalelor hrană din belşug şi cît mai variată.

La repartizarea suprafeţelor, noi am urmărit să avem şi o rotaţie bună a culturilor. Orice agricultor ştie că, dacă pe o parcelă de pămînt se cultivă cîţiva ani la rînd aceleaşi plante, de exemplu cereale, terenul respectiv sărăceşte, ceea ce duce la o scădere accentuată a recoltei. Pentru a preîntîmpina acest lucru, culturile trebuie bine rînduite. Dat fiind că noi avem o suprafaţă mică de teren, nu am putut introduce încă asolamente pe mai mulţi ani. Totuşi, ne străduim pe cît ne îngăduie nevoile gospodăriei să facem o rotaţie cît mai bună a culturilor în aşa fel, încît cerealele păioase să urmeze în cea mai mare parte după prăşitoare şi plante furajere şi invers.

Desigur că nu numai în aceasta constă grija noastră pentru menţinerea şi mărirea fertilităţii solului. Este ştiut că aplicarea îngrăşămintelor naturale şi chimice contribuie în mare măsură la aceasta. Pînă nu de mult, noi foloseam gunoiul de grajd numai pentru îngrăşarea terenului de grădină. In toamna anului trecut însă, am cărat însemnate cantităţi de gunoi şi pe terenul pe care vom cultiva în primăvară porumb. De asemenea, vom aplica îngrăşăminte chimice la bumbac şi pe lotul semincer de grîu.

Pentru a folosi cît mai bine tot pămîntul gospodăriei, în anul acesta am prevăzut să amenajăm pe o suprafaţă inundabilă de cca 2 hectare un eleşteu, care va fi alimentat de pîrîul ce străbate tarlaua gospodăriei. Noi vom amenaja acest eleşteu fără cheltuieli prea mari, deoarece toate lucrările le vom executa cu forţele noastre proprii.

DUMITRU BRANIŞTEANU
preşedintele gospodăriei colective „Elena Pavel" din satul Pîrlita, raionul Brăneşti

In atenţia mecanizatorilor

Adaptarea batozelor reformate pentru tocatul furajelor grosiere

Se ştie că acum, în timpul iernii, furajele grosiere şi îndeosebi cocenii de porumb alcătuiesc principala hrană a animalelor. Cocenii de porumb daţi vitelor fără a fi preparaţi nu sînt însă folosiţi în întregime de către acestea; totodată, pierderile de coceni pot ajunge pînă la 70 la sută. Pentru a fi mîncaţi cu plăcere de către vite şi a se înlătura pierderile, cocenii trebuie tocaţi şi saramuraţi.

1 = toba (bătătorul), 2 = contrabătător, 3 = planul mic înclinat, 4 = oblonul de scînduri, 5 = locul coşarului, 6 = masa coşarului.

Un mare randament la tocarea nutreţurilor grosiere poate fi realizat prin folosirea batozelor reformate şi adaptate în acest scop. Adaptarea constă în eliminarea tuturor organelor batozei în afară de tobă (bătător) (1), contrabătător (2) şi planul mic înclinat (3), căruia i se dă o înclinare mai mare decît cea iniţială. In partea de jos a planului mic înclinat se aşează un oblon de scînduri (4), căruia i se lasă o deschizătură pe unde să iasă din batoză nutreţul tocat. Axul şi roţile din spate ale batozei se deplasează spre centru. Apoi batoza se secţionează (se taie), după cum se vede în schiţa alăturată.

Pe tobă, în locul şinelor sau al colţilor (care se demontează) se fixează în şuruburi cîte o lamă (cuţit) de oţel ascuţită la vîrf, în sensul rotirii tobei. Dimensiunile lamelor de oţel — care toacă cocenii — sînt de 50—60 mm lăţime, 6—8 mm grosime, lungimea lor fiind în funcţie de lăţimea de lucru a batozei (700—1.500 mm).

Turaţia tobei este cea normală, adică 900—1.100 de ture pe minut, turaţie la care cocenii de porumb sînt bine mărunţiţi. Cu o batoză astfel transformată în tocătoare, colectiviştii din comuna Acăţari, raionul Tg. Mureş, toacă în zece ore de lucru cîte 2 vagoane de coceni de porumb.

Ţinînd seama de randamentul sporit pe care-l dau tocătorile arătate mai sus, cît şi de volumul mare de coceni de porumb şi alte nutreţuri grosiere ce se dau în hrana animalelor, îndeosebi în gospodării de stat şi gospodării colective, este bine ca fiecare unitate agricolă de stat (S.M.T., G.A.S.) care are batoze reformate să le transforme în tocători aşa cum s-a arătat mai sus.

I. L. TEODORU

U.R.S.S. se pronunţă din nou cu hotărîre pentru DEZARMARE

In Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. a început în sfîrşit discutarea problemei dezarmării. Spunem în sfîrşit, deoarece dezbaterea acestei importante şi arzătoare probleme a zilelor noastre a fost amînată timp de aproape două luni de zile, datorită manevrelor delegaţiei S.U.A.

In cadrul primelor discuţii care au avut loc s-au prezentat punctele de vedere şi propunerile pentru rezolvarea problemei dezarmării delegaţiilor Uniunii Sovietice, S.U.A., Angliei, Belgiei şi ai altor state.

Cercetînd expunerea punctelor de vedere prezentate în cadrul Comitetului Politic înţelegi cu uşurinţă cine-i într-adevăr pentru rezolvarea practică şi imediată a problemei dezarmării. De asemenea poţi desluşi cu uşurinţă că urmăresc ... de manevre, despre necesitatea şi importanţa rezolvării problemei dezarmării de către delegaţii S.U.A. şi sprijinitorii săi. Alte propunerile S.U.A. cît şi propunerile altor state dependente politiceşte şi economiceşte de S.U.A. încearcă să abată atenţia opiniei mondiale de la importantele propuneri făcute de U.R.S.S. pentru rezolvarea problemei dezarmării şi să ridice noi piedici în calea înfăptuirii dorinţei hotărîte a popoarelor de a se pune capăt cursei ruinătoare a înarmărilor.

Cercurilor politice conducătoare din Statele Unite şi monopolurilor americane le convine să se rezolve problema dezarmării cît ele au trecut la o nouă etapă politică, economică şi militară de ocupare şi de subjugare a unor popoare care şi-au dobîndit independenţa după cel de al doilea război mondial. Este vorba despre bine cunoscuta doctrină Eisenhower-Dulles, care tinde să asigure S.U.A. dominaţia prin forţă în Orientul Apropiat şi Mijlociu.

Cu atît mai mult nu le convine cercurilor imperialiste agresive aceste propuneri pentru dezarmare făcute de reprezentantul sovietic fiindcă acestea ţin seamă de măsurile propuse mai înainte de puterile apusene.

Care sînt pe scurt principalele prevederi ale propunerii sovietice?

— REDUCEREA SIMŢITOARE A FORŢELOR ARMATE ALE U.R.S.S., S.U.A., CHINEI, ANGLIEI ŞI FRANŢEI IN DOUA ETAPE.

— IN TERMEN DE DOI ANI SA SE INFAPTUIASCA INTERZICEREA ARMEI NUCLEARE.

— REDUCEREA IN 1957 CU O TREIME A FORŢELOR ARMATE ALE S.U.A., U.R.S.S., ANGLIEI SI FRANTEI, STATIONATE PE TERITORIUL GERMANIEI.

— REDUCEREA SIMŢITOARE IN 1957 A EFECTIVELOR FORŢELOR ARMATE ALE S.U.A., ANGLIEI ŞI FRANŢEI STAŢIONATE PE TERITORIUL STATELOR MEMBRE ALE PACTULUI ATLANTIC ŞI ALE TRUPELOR SOVIETICE STAŢIONATE PE TERITORIUL STATELOR PARTICIPANTE LA TRATATUL DE LA VARŞOVIA.

— LICHIDAREA IN TERMEN DE DOI ANI A TUTUROR BAZELOR MILITARE SITUATE PE TERITORII STRAINE.

— REDUCEREA CHELTUIELILOR MILITARE, PROPORŢIONAL CU REDUCEREA FORŢELOR MILITARE ŞI A ARMAMENTELOR.

— ORGANIZAREA ŞI ASIGURAREA UNUI CONTROL INTERNAŢIONAL EFICACE ASUPRA INDEPLINIRII OBLIGAŢIILOR PRIVIND DEZARMAREA. (In propunerile de control s-a ţinut seama de „planul controlului aerian" al preşedintelui Eisenhower)

— INCHEIEREA UNUI PACT DE NEAGRESIUNE INTRE ŢARILE PARTICIPANTE LA N.A.T.O. ŞI STATELE PARTICIPANTE LA TRATATUL DE LA VARŞOVIA.

— CONVOCAREA (după propunerea Confederaţiei elveţiene) **A UNEI CONFERINŢE A ŞEFILOR GUVERNELOR U.R.S.S., S.U.A., ANGLIEI, FRANŢEI ŞI INDIEI** pentru a se uşura realizarea unui acord în problema dezarmării.

Mai mult, Uniunea Sovietică a propus ca să fie convocată o sesiune specială a Adunării Generale care să dezbată problemele dezarmării. După cum se vede, Uniunea Sovietică a făcut nu numai propuneri concrete pentru rezolvarea problemei dezarmării dar se pronunţă şi pentru curmarea tărăgănării dezbaterilor privind rezolvarea acestei probleme.

Cum răspund puterile apusene la aceste propuneri? Ocolind principalele probleme şi măsuri practice în vederea dezarmării şi încercînd să amîne din nou dezbaterile privind rezolvarea problemei dezarmării.

Poziţia puterilor occidentale nu reprezintă pentru popoarele iubitoare de pace un lucru nou. Ea se repetă, însoţită doar de alte manevre, de mai bine de zece ani. De aceea, cuvintele frumoase despre dezarmare rostite de reprezentanţii ţărilor apusene şi de sprijinitorii lor ascultători, nu mai pot înşela pe nimeni. Popoarele iubitoare de pace ştiu azi mai bine ca oricînd cine se opune încetării cursei înarmărilor.

Sprijinind propunerile U.R.S.S. care asigură într-adevăr îndeplinirea dorinţei lor fierbinţi de a scăpa de povara cheltuielilor militare şi de a se înlătura principalul factor al încordării internaţionale, popoarele iubitoare de pace îşi unesc şi mai mult rîndurile, pentru a zădărnici planurile cercurilor agresive de a ridica noi piedici în calea rezolvării problemei dezarmării.

Succesul tratativelor dintre R.P. Chineză şi R.P. Polonă

La 16 ianuarie a.c. s-au încheiat la Varşovia tratativele dintre guvernul Republicii Populare Polone şi delegaţia guvernamentală a R. P. Chineze în frunte cu Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat. După încheierea tratativelor a fost dată publicităţii o declaraţie comună.

Declaraţia comună trece în revistă principalele evenimente internaţionale şi se ocupă în amănunţime de întărirea şi îmbunătăţirea relaţiilor dintre statele socialiste. Delegaţiile celor două ţări declară că ţările socialiste sînt unite prin ideia comună a socialismului.

Este deosebit de importantă şi atitudinea comună a R.P. Polone şi R.P. Chineză, care sprijină guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc al R. P. Ungare şi declară că sînt de acord să ajute şi mai departe poporul ungar.

Sub semnul prieteniei şi colaborării dintre ţările socialiste. Declaraţia comună se ocupă şi de relaţiile dintre R. P. Chineză şi R. P. Polonă. Relaţiile politice, economice şi culturale dintre cele două ţări se dezvoltă favorabil şi ambele guverne nu-şi vor precupeţi eforturile pentru a dezvolta mai departe relaţiile frăţeşti chino-polone.

La 16 ianuarie, după încheierea cu succes a tratativelor de la Varşovia, delegaţia guvernamentală a R.P. Chineze în frunte cu Ciu-En-lai la invitaţia guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ungar a sosit la Budapesta.

Consfătuirea fruntaşilor din agricultura Uzbecă

La Taşkent (capitala R.S.S. Uzbece), se desfăşoară în prezent cea de a 12-a consfătuire a fruntaşilor din agricultura uzbekă. La consfătuire participă de asemenea, reprezentanţi ai oamenilor muncii din agricultura Republicii Sovietice Federative Socialiste Ruse, R. S. S. Kazahe, R. S. S. Tadjice, a Azerbaidjanului, Turkmeniei, Kirghiziei şi Armeniei.

S. K. Kamalov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. S. S. Uzbece, a prezentat raportul cu privire la rezultatele obţinute de agricultură în 1956. După cum se ştie, pentru succesele obţinute îndeosebi la cultura bumbacului, R. S. S. Uzbecă a fost decorată cu Ordinul Lenin. De asemenea, preşedintele Consiliului de Miniştri a expus sarcinile care stau în faţa Republicii pentru obţinerea unor recolte bogate de bumbac şi de alte culturi agricole în 1957.

In faţa fruntaşilor din agricultura R. S. S. Uzbece, N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a rostit o amplă cuvîntare. N. S. Hruşciov s-a ocupat îndeosebi de problemele dezvoltării culturii bumbacului, de reducerea cheltuielilor de producţie şi de introducerea experienţei înaintate şi a cuceririlor ştiinţei în munca colhozurilor, S.M.T.-urilor şi sovhozurilor.

N O T E

Război împotriva copiilor

La Mansfield în S.U.A., s-a ridicat în faţa şcolii o spînzurătoare, de care atîrnă un manechin cu faţa neagră. Pe piept, un bilet: „Iată primul şi ultimul negru care a pus piciorul în şcoala de la Mansfield. Amin".

Un preot, care protestase împotriva hotărîrilor, a trebuit să fugă, escortat de poliţişti pe motocicletă.

La Texarcana, în Texas, albii au tras o linie albă în faţa şcolii cu inscripţia: „Negrul care va trece peste această linie albă va muri".

Peste 300 de rasişti urlînd şi înjurînd păzeau pentru ca un băieţaş şi o fetiţă neagră, înscrişi la şcoală în baza dreptului acordat în 1954 de Curtea Supremă a S.U.A., să nu poată intra în clădirea şcolii.

Un număr de 200 de membri ai gărzii naţionale şi 4 tancuri au trebuit să apere de furia rasiştilor localul şcolii din Sturgis (Kentucky), în care reuşiseră să intre, cîţiva... elevi negri.

Sute de astfel de veşti sosesc din toate colţurile Statelor Unite de la începutul noului an şcolar. A fost nevoie de paza tancurilor şi baionetelor pentru ca un copil negru să intre în clasă. In unele localităţi, armata a reuşit să-i apere cîteva zile, apoi a renunţat. In alte oraşe, rasiştii au linşat copiii negri.

Incolţit de întrebări, preşedintele Eisehower, a refuzat să ia atitudine împotriva rasiştilor. El a declarat că „se cuvine a fi condamnaţi extremiştii din ambele lagăre".

Cu alte cuvinte, după domnul preşedinte Eisenhower, copilul de negru care vrea să meargă la şcoală este tot atît de vinovat ca şi rasistul bătăuş care-l aşteaptă cu ciomagul la intrare.

Numai că poporul american nu e de aceeaşi părere cu domnul preşedinte. Valurile de proteste ale maselor muncitoare cinstite şi conştiente din S. U. A. care se împotrivesc planurilor cercurilor reacţionare de a transforma America într-o nouă hitlerie, dovedesc din plin acest lucru.

Pilulele... fericirii

De curînd, ziarele americane au publicat cu litere groase o nouă descoperire senzaţională. Este vorba de pilulele „contra supărărilor" sau pilulele „Miltown", cum li se mai spune.

Pilulele au darul să te scape de griji, să-ţi aducă surîsul pe buze. Intr-un cuvînt, să te facă fericit.

Milioane de americani s-au lăsat atraşi de reclama zgomotoasă. Doritori să cunoască şi ei măcar o clipă fericirea, au plătit bani grei pe pilulele-minune. Curînd, au constatat însă că banii lor au fost aruncaţi în vînt. Acest aşa-zis medicament, care conţine meferuzină sau clopromazină, nu numai că nu aduce fericire, dar chiar dăunează corpului. Foarte mulţi cumpărători creduli s-au îmbolnăvit grav, drogurile fiind dăunătoare organismului.

Un ziarist american confirmă totuşi că vînzarea şi consumarea pilulelor au făcut şi oameni fericiţi. Aceşti fericiţi sînt... fabricanţii escroci şi ucigaşi, care în pofta lor de cîştig, nu s-au dat în lături de a sacrifica vieţi omeneşti.

ANTON ALEXE

DE TOATE PENTRU TOŢI

NOUTAŢI din ştiinţă şi tehnică

MAŞINI COMPLEXE PENTRU RECOLTATUL CARTOFILOR

Pe cîmpurile Uniunii Sovietice au fost folosite în 1956 pentru prima oară noile combine pentru recoltarea cartofilor „K.K.2.". Această maşină modernă este prevăzută cu un mecanism pentru curăţirea cartofilor de pămînt. Lujerii sînt separaţi de tuberculi în interiorul combinei cu ajutorul unui dispozitiv special. Curăţiţi de pămînt şi de lujeri, tuberculii sînt aşezaţi automat în grămezi pe cîmp. Noua combină este prevăzută şi cu un buncher de mare capacitate (1200 kg), din care cartofii se pot încărca direct în autocamioane.

Tot în U.R.S.S a fost construită şi o maşină specială pentru sortarea cartofilor, cu o capacitate de 10 tone tuberculi pe oră.

O SERA COMPLET MECANIZATA CONSTRUITA IN R. CEHOSLOVACA

Ing. Miroslav Dvorak, care lucrează în cadrul Institutului „Hidroproiect" din Praga, a construit prima seră complet mecanizată.

In această seră, stropitul, împrăştierea îngrăşămintelor, protecţia chimică a plantelor şi încălzirea cu apă caldă se fac toate cu ajutorul unor mecanisme simplu de mînuit.

CUVINTE INCRUCIŞATE

PEISAJ DE IARNA

ORIZONTAL: 1) Scădere a temperaturii caracteristică iernii. — Iarna îi oferă posibilitatea de a face schi, patinaj, etc. 2) Crăiasa cu respiraţia de gheaţă şi mantia de zăpadă. — Constelaţie care străluceşte pe cerul nopţilor de iarnă. 3) Veche măsură de greutate şi de capacitate. — Regiuni unde zăpezile sînt veşnice. — George Marinescu. 4) Făcea haz. — Sport de iarnă. 5) Pronume. — Intermediar între ţigară şi fumător! 6) Predă iernii ştafeta anotimpurilor. — Iarna pe..., titlul unei poezii de G. Coşbuc. 7) 100 de metri pătraţi. — Are călduri din cauza frigului... — Auxiliar al viitorului. 8) Apără mîna de frigul iernii. 9) Joc sportiv practicat de obicei pe gheaţă. — Face pe grozavul prin ogradă! 10) Lipsit de inteligenţă. — Picior de lemn! — ...şi o jumătate de lemn. 11) Lac în Sudan. — Cărări făcute prin zăpadă — Alecu Gheorghe — 12) Piatra... — Dînsa. — Ca vîntul.

VERTICAL: 1) Senzaţie trecătoare de frig. — A necăji pe cineva în glumă. 2) Este şomer în timpul iernii! — Lucru de mare preţ. 3) A se răspîndi în toate direcţiile ca razele soarelui. — Chiar aici! 4) Gene! — Mere! — Interjecţie ce însoţeşte o săritură. 5) Ingheaţă la zero grade. — Mormane de zăpadă îngrămădite de vînt. 6) A ciocăni. — Notă muzicală. 7) Transformă drumurile în patinoare. — Plantă textilă. — Se odihneşte. 8) Semnul înmulţirii. — Produce dezgheţul nasului. 9) Două litere din trei. — Prinde bine iarna în jurul gîtului — Trăsuri pe patine... 10) Tot şi nu prea! — Vînt rece care suflă iarna. 11) A fi pătruns de frigul iernii. — Zăpadă în graiul lui Sadoveanu. 12) Iarna preferă să toarcă lîngă sobă. — „Din văzduh cumplita iarnă cerne norii de zăpadă" (Alecsandri)

N. MATEESCU

Ştiaţi că...

...în U.R.S.S., la Leningrad, se construieşte primul vapor spărgător de gheaţă cu motor atomic? Acest vapor va putea naviga cu viteză mare, timp de cel puţin 2 ani fără să fie alimentat cu combustibil.

...noul pod ce se construieşte peste marele fluviu chinez Iantzi are o lungime de 1700 metri? Noul pod va fi inaugurat în cursul anului 1957.

...producţia mondială de mere este evaluată la 10 milioane tone. Din această cantitate, aproximativ ²/₃ sînt obţinute în ţările Europei.

...cea mai mare căldură în aer a fost înregistrată oficial în anul 1922 în localitatea Azizia din Libia (nordul Africii). Temperatura înregistrată a fost de plus 58 grade C.

...teritoriul Europei este de 10 milioane km. p.? In 1950 populaţia Europei a fost de 541 milioane de locuitori.

...Canalul de Suez a fost dat în folosinţă la 17 noiembrie 1879? Această importantă arteră de navigaţie are o lungime de 171 km. şi o lăţime la suprafaţa apei de 120—150 m, iar la fund de 45—60 m.

...primii cartofi au fost aduşi în Europa din America de către nişte marinari spanioli în anii 1560—1570?

...într-un om sănătos cu o greutate de 65 kg. circulă 3,3 kg sînge? In această cantitate de sînge se găsesc 16 miliarde globule roşii.

ŞTIRI SPORTIVE

● In această iarnă vom putea urmări desfăşurarea campionatului de schi organizat de Asociaţia „Recolta" în frumoasele locuri din jurul staţiunii balneare Vatra Dornei. Vor participa toate echipele reprezentative ale colectivelor sportive care aparţin Asociaţiei „Recolta".

● Colectivul sportiv G.A.S. „Popeşti-Leordeni" a mobilizat 96 muncitoare şi muncitori agricoli, iar colectivul sportiv „Recolta" Jilava a mobilizat 81 participanţi la probele de şah, trîntă, săniuş, avînd o mobilizare mai slabă la celelalte probe ale spartachiadei.

● Din colectivul sportiv G.A.S. Pantelimon în cadrul întrecerilor s-a remarcat tînărul Lungu Ştefan care a reuşit să se claseze pe primul loc la şah şi trîntă.

La tenis de masă pentru etapa a II-a a spartachiadei s-a calificat Drăghici Ion.

De ce aşa?

La cinematograful sătesc din Galicea Mare, raionul Băileşti, operatorul H. Popescu vine beat, din care cauză proiecţia filmului se face prost.

— Pentrucă operatorul vine aşa. — Filmul rulează aşa. — Şi spectatorul, ca să-l înţeleagă, ar trebui să stea aşa.

(Desene de N. CLAUDIU)

Rezultatele obţinute de agricultura chineză în anul 1956

Anul 1956 a fost un an de succese deosebite pentru oamenii muncii din agricultura R. P. Chineze. Pînă la sfîrşitul acestui an, 96,1 la sută din gospodăriile ţărăneşti au intrat în cooperativele agricole de producţie. Uniţi în cooperative, ţăranii muncitori chinezi au reuşit să obţină recolte mai bogate la principalele culturi agricole. Astfel, în ciuda calamităţilor naturale (inundaţii), recolta de cereale a fost cu 10 milioane tone mai mare decît în 1953, iar recolta de bumbac cu 61.000 tone.

Datorită cantităţilor sporite de materie primă livrate de către agricultura, industria chineză şi-a mărit producţia de ţesături de lînă, de ţesături de bumbac, de uleiuri vegetale, zahăr etc. Industria textilă a produs astfel cu 1,13 miliarde metri ţesături de bumbac mai mult ca în anul 1955.

Cele trei zone principale agricole ale CHINEI

Planul măreţ al R.P. Chineze pentru dezvoltarea agriculturii în viitorii 12 ani (1956—1967), prevede ca la sfîrşitul acestui interval recoltele de cereale să fie dublate. In zona din nord, nord-est şi nord-vest, recoltele ei de cereale vor trebui să crească la 3.200 kg la ha, în zona centrală de nord la 4.000 kg la ha, iar în sudul, sud-estul şi sud-vestul Chinei la 6.400 kg la hectar.

Pentru a cunoaşte posibilităţile fiecărei din cele trei zone principale agricole ale Chinei, prezentăm pe scurt care sînt condiţiile lor naturale.

I. Prima zonă principală agricolă cuprinde nordul, nord-estul şi nord-vestul Chinei. Intregul teritoriu aşezat la nord de fluviul Huanhe (vezi pe hartă). Această zonă cuprinde suprafeţe uriaşe de pămînturi fertile, din care 43,7 milioane hectare de pămînturi arabile şi peste 62 milioane hectare de terenuri înţelenite. In regiunile din nordul marelui zid chinezesc, unde clima este mai rece, se obţine o recoltă pe an, dar mai spre sud ţăranii muncitori chinezi culeg şi trei recolte în doi ani. Ploile sînt suficiente, cu excepţia regiunii autonome Sintzian — Uigură din apusul Chinei, unde clima este secetoasă şi culturile agricole trebuie irigate.

Pe această zonă uriaşă care cuprinde peste 105 milioane hectare de pămînturi fertile, 87 la sută din suprafaţa arabilă este cultivată cu cereale şi îndeosebi cu grîu, soia şi porumb.

In această zonă s-a obţinut în 1955,33 la sută din recolta totală a Chinei la bumbac, 45 la sută la boabe de soia, 50 la sută la porumb boabe, 70 la sută la mei, 100 la sută din recolta de sfeclă de zahăr şi in de fuior. In partea de nord-est (fosta Manciuria) şi în nordul Chinei se află cea mai importantă bază pentru cultura cerealelor. In partea de nord-vest şi în regiunea autonomă Sintzian — Uigură, există mari posibilităţi pentru creşterea producţiei agricole prin desţelenirea pămînturilor virgine şi irigarea terenurilor secetoase.

Deşi recoltele de cereale din această zonă sînt mai mici decît media pe întreaga Chină (1200 kg la hectar), totuşi multe cooperative agricole de producţie fruntaşe obţin de acum recolte tot mai bogate. Unele cooperative fruntaşe din provinciile Liaonin, Sentzi, Henan etc. au obţinut în anii 1955—1956, 3.200—3.500 kg porumb boabe la hectar, ba cooperativa Siuntziacudiu din provincia Hebei chiar 7.470 kg porumb boabe la hectar. Cooperativizarea rapidă a agriculturii, dezvoltarea mecanizării, folosirea pe scară tot mai largă a metodelor agrotehnice înaintate, creşterea suprafeţelor irigate vor permite ca în 1967 să se obţină într-adevăr 3.200 kg cereale la hectar.

II. A doua zonă principală agricolă a Chinei se află la sud de fluviul Huanhe, şi cuprinde un număr de provincii din nordul Chinei centrale. După mărime, această zonă este cea mai mică, cuprinzînd 18 milioane hectare de pămînt fertil. Clima ei este mai favorabilă agriculturii, ploile sînt numeroase, iar perioada prielnică vegetaţiei la plante este de 220 zile şi chiar mai mult.

In majoritatea raioanelor se obţin de regulă 3 recolte în doi ani, ba în unele chiar 5 recolte în trei ani. Desele inundaţii au pricinuit în trecut în această zonă uriaşe pierderi agriculturii. In anii puterii populare, organele de stat în colaborare cu ţăranii muncitori au înfăptuit lucrări de mari proporţii pentru îndiguirea unor fluvii cum sînt Huanhe şi Huaihe. Suprafaţa agricolă a fost lărgită, iar inundaţiile au devenit mai puţin numeroase şi mai puţin distrugătoare. Oamenii muncii de pe ogoarele acestei zone obţin în medie 1.650 kg cereale la hectar. In judeţul Huanslan din provincia Sandun s-a obţinut însă de două ori pe an 1.600 kg grîu şi 4.000 kg porumb boabe la hectar.

In această zonă există condiţii foarte prielnice pentru o creştere însemnată a producţiei agricole. Zona din nordul Chinei centrale produce 40 la sută din recolta totală a Chinei la grîu, 50 la sută la tutun şi o mare parte din recolta de bumbac.

III. A treia zonă principală agricolă cuprinde toate provinciile din sudul, sud-estul şi sud-vestul Chinei, îndeosebi teritoriile din bazinul marelui fluviu Iantzi (vezi pe hartă). Ea are clima cea mai caldă şi se caracterizează prin ploi foarte numeroase. Datorită acestor condiţii naturale, în bazinul fluviului Iantzi bunăoară, perioada prielnică pentru vegetaţia culturilor agricole este în mod obişnuit 250—300 zile. Din această cauză culturile agricole pot fi însămînţate aici cu uşurinţă de două ori pe an şi în unele raioane chiar de trei ori.

Desigur, datorită condiţiilor climaterice aici cresc multe culturi dar cea mai importantă este orezul irigat. Orezul irigat cuprinde 60 la sută din întreaga suprafaţă arabilă. Zona din sudul, sud-estul şi sud-vestul Chinei asigură ţării 70 la sută din recolta totală de orez şi 90 la sută din recolta de orez irigată. In afară de orez, pe aceste pămînturi fertile se mai cultivă porumb, cartoful dulce, bumbac, grîu, trestia de zahăr, frunze de ceai, cauciucul, fructe şi culturi de plante oleaginoase care se găsesc în ţările calde. In această zonă, cea mai fertilă a Chinei s-au strîns în 1955, 3.200 kg cereale la hectar, adică cu 1125 kg mai mult decît media pe întreaga ţară. In unele judeţe recoltele medii se ridică chiar la 8.000—10.000 kg.

Iată pe scurt care sînt caracteristicile celor trei principale zone agricole ale Chinei.

(Material redactat după articolul apărut în ziarul chinez „Ciiungonunhao")

Scad veniturile fermierilor din Canada

După cum reiese din datele publicate de Biroul de Statistică al Canadei, în ultimii 5 ani veniturile fermierilor canadieni a scăzut cu 32,5 la sută. Fermierii săraci, care formează majoritatea agricultorilor, sînt nevoiţi să-şi vîndă produsele capitaliştilor la preţuri scăzute, în timp ce marii industriaşi şi comercianţi ridică mereu preţurile îngrăşămintelor şi ale utilajului agricol. In ultimii 5 ani, cheltuielile fermierilor au crescut cu 14,9 la sută, în timp ce preţurile produselor vîndute de aceştia s-au redus cu 15,3 la sută. Avînd cheltuieli tot mai mari şi venituri tot mai mici, fermierii împrumută sume mari de la bănci, pe care nu le mai pot restitui. Astfel, datoriile fermierilor către bănci au crescut de la 249.000.000 dolari în iunie 1951 la 338.000.000 dolari în iunie 1956. Adesea, băncile acaparează pămîntul, maşinile agricole şi alte bunuri ipotecate de către fermieri. Pierzîndu-şi pămîntul, numai în 1956, 60.000 fermieri au plecat la oraşe, unde îngroaşă rîndurile şomerilor.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"